Cyan Magenta Yellow Black

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 146 (3396)

СУБОТА, 7 серпня 2004 року

Будівельникам України

Щиро вітаю з професійним святом працівників будівельного комплексу, усіх, хто своєю натхненною працею на майданчиках будов, у цехах і творчих майстернях закладає міцні основи добробуту співвітчизників, могутності і розквіту України.

З давніх-давен людина будувала. І досі викликають захоплення суворі кам'яні мури старовинних замків і осяяні сонцем золоті бані храмів, які завдяки вам сьогодні отримали друге життя. Так само вражають нас сучасні конструкції із скла і бетону, нові житлові комплекси, ділові центри, громадські споруди, що поєднали в собі багатовікові традиції національного зодчества та новаторські рішення. Багато творінь гострого розуму і невтомних рук нинішнього покоління будівельників стають окрасою міст, реальними символами відродження України. Їх європейський рівень сприяє створенню позитивного іміджу України, зростанню інтересу до нашої держави у світі.

Нові умови відкривають перед будівельниками великі можливості. Немає сумніву, що ви й далі успішно виконуватимете свою високу місію і порадуєте Україну новими архітектурними ансамблями та спорудами, в яких буде приємно жити і працювати.

З нагоди Дня будівельника зичу вам міцного здоров'я, добра і благополуччя, творчого натхнення та вагомих здобутків на благо України і нашого народу.

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

Завтра — День будівельника

ПРАЦІ ЇХНЬОЇ ПЛОДИ — ОКРАСА КИЄВА Й ДОВКІЛЛЯ

У наш непростий час ринкових реформ усе швидко змінюється. Чергові переміни сталися і в корпорації «Укрбудматеріали». У березні цього року Кабінет Міністрів України прийняв рішення про реорганізацію державної корпорації промисловості будівельних матеріалів як державної структури. Тому нова корпорація з такою само назвою стала її правонаступницею, але вже за умов взаємовигідного співробітництва з підприємствами.

Подальша діяльність оновленої корпорації відбувається на якісно новому рівні, передусім, на партнерських засадах, вважає голова корпорації «Українські будівельні матеріали» Анатолій Безух. Нині у складі корпорації майже 140 підприємств. Надалі їх буде значно більше. Це — об'єктивна реальність і потреба. Адже часто буває, що одному підприємству вирішити всі свої проблеми просто не під силу, а якщо користовувати спільні зусилля, та ще й великий досвід роботи з усіма владними структурами, то переборювати будь-які труднощі і досягати поставленої мети значно легше.

Одним із найбільших підприємств, що працює в корпорації з часу свого заснування, є ЗАТ «Гірничовидобувний каменеобробний комбінат «Біличі», що розмістився у лісовій зоні селища Коцюбинське, під Києвом. Це підприємство знають далеко за межами України. Адже нині його виробами оздоблюють державні й приватні будівлі, парки, вулиці та майдани міст і селищ не лише столичної області. У відповідності з вимогами часу київські каменеобробники значно розширили асортимент продукції, удосконалили технологію і задовольняють смаки найвибагливіших клієнтів, а головне — опановують зарубіжні ринки.

(Закінчення на 3-й стор.).

На знімку: *А. Повзик: «Ось такі гранітні кулі вагою в кількасот кілограмів виготовляє наш комбінат «Біличі».*

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА та Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

У НОМЕР

Влада — не заспокоюється, студенти — не упокорюються

Похід протесту на Київ неупокорених владою Сумщини студентів, які на знак протесту проти об'єднання трьох сумських вузів оголосили безстрокову акцію непокори, благополучно тривав лише чотири дні. За цей час колона протестантів зросла до 60 осіб і під «пильним ескортом» невідомої «дев'ятки» подолала більш як сто кілометрів.

(Закінчення на 2-й стор.).

Комп'ютер «задзвонить» у дзвони

У день Покрови, 14 жовтня, над Запоріжжям розіллється дзвін, керований електронікою. До свята намічено закінчити будівництво Храму Пресвятої Матері Покрови на території історико-культурного комплексу «700-річний Запорізький дуб». На його дзвіниці буде встановлено «електронні» дзвони.

Дзвони для нового запорізького храму віділлють у Києві, а електронну систему поставить французька фірма, що вже оснастила електронікою знаменитий Нотр Дам де Парі та інші храми Франції і Бельгії.

Як розповів народний художник Анатолій Гайдамака, для Храму Пресвятої Матері Покрови вже готові іконостас, ікони, люстра, різьблені дубові двері, на яких зображено древо життя. Нині художники викладають мозаїку, що прикрасить фасади храму, **повідомляє наш власний кореспондент Олександр ВОРОТІЛОВ.**

ЗМАГАННЯ

Крути педалі на крутій горі!

Захоплюючі всеукраїнські змагання з маутенбайку (гірського велосипеда) організувала в Кам'янці-Подільському на Хмельниччині для «екстремалів» віком від 10 до 20 років туристична фірма «Гала-Тур», яку очолює Володимир Ковальський. Вулички заповідного Старого міста, дорога до приміської Панівецької дачі та крутосхили в лісі поруч із «тещиним язиком», як називають ділянку міжнародної траси неподалік од Кам'янця, ідеально підійшли для такого виду спорту.

У всіх трьох етапах гонки «Пролог» переможцями стали Майя Добровольська та Ольга Михайлова з Кам'янця-Подільського, Михайло Бацуца з Хмельницького та кияни Іван Грабовський і Олександр Піскун. Організатори сподіваються розкручувати потужність турніру в наступному році, **повідомляє наш власний кореспондент Віра ШПИЛЬОВА.**

На знімку: старт під Старою фортецею.

БЛІЦОПИТУВАННЯ — КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ

Чи задовольняє вас сучасний рівень будівництва?

Юрій Степовий, 47 років, інженер:

— Сьогодні й у нас навчилися будувати краще, ніж за соціалізму, але я навіть не мрію, що зможу придбати житло, де один квадратний метр коштує не менше 300 «зелених»...

Ігор Пиріжок, заступник начальника міського управління архітектури та містобудування:

— Дуже багато порушників, а важелів для впливу на них замало. Але навіть при цьому — позитивні зміни відчутні.

Валерій Гайшук, сільський голова, 50 років:

— Земляки везуть архітектурні ідеї і кошти для їх втілення з країн Центральної та Західної Європи, тож наближаємося, мабуть, до європейських стандартів навіть у селах.

Ірина, студентка, 22 роки:

— Моя мама вчилася в цьому самому вузі, що й я, і жила в гуртожитку. Зі старого гуртожитку тепер зробили «лялечку». Приємно!

Розпитувала Віра ШПИЛЬОВА.

КАРТИННА ГАЛЕРЕЯ

Михайлов І. Ю. (1963 р.)

А за рогом — весь світ (2002 р.)

Полотно, олія.

ТРАГЕДІЯ

Тісно на дорозі сильним цього світу

Жахлива дорожньо-транспортна пригода трапилася у Харкові майже навпроти міського управління ДАІ пізнього вечора четвертого серпня. Як повідомив прокурор відділу нагляду за розслідуваннями кримінальних справ слідчими органами прокуратури Харківської області Віталій Кравченко, автомобіль «Нісан-Патрол», за кермом якого був депутат обласної ради А., зіткнувся з «Москвичем», котрим керував майор міліції Т.

(Закінчення на 2-й стор.).

У пожежі винна ЛЕП

У четвер на 30-гектарному пшеничному полі одного з фермерських господарств села Тарнівці Ужгородського району загорілися ще не зібрані хліба. Допоки пожежники прибули на місце події, вогонь устиг знищити близько п'яти гектарів пшениці.

Вродила ж вона гарно — виходило більш як по 60 центнерів з гектара. Як повідомили з центру громадських зв'язків УМНС у Закарпатській області, причиною пожежі стало потужне замикання на стовпі високовольтної лінії, що проходить через поле. Іскри з електричної дуги, падаючи вниз, спричинили займання пшениці. За словами заступника начальника управління МНС у Закарпатській області Ігоря Матвійчука, причину пожежі назвати типовою, а отже, й передбачуваною, не можна. Лінія електропередач служить уже років сорок. Коли востаннє тут проводилися ремонтно-профілактичні роботи — невідомо. Збитки ж від пожежі становлять, за приблизними підрахунками, понад 20 тисяч гривень, **повідомляє наш власний кореспондент Іван ГУДЗОВАТИЙ.**

Сьогодні—завтра очікується підняття рівнів води в річках та формування селевих потоків на Прикарпатті

Сам висунувся — на партійних спостерігачів не розраховуй

ВИБОРИ-2004

Кандидати у президенти, які висунулися шляхом самовисування, не можуть мати офіційних спостерігачів від політичних партій чи блоків. Кандидат, якого висунуто партією, може мати спостерігачів тільки від цієї партії — жоден виборчий блок не було зареєстровано суб'єктом виборчої кампанії.

Таке роз'яснення, **як повідомляє «Інтерфакс-Україна»**, в газетному інтерв'ю зробила член Центральної виборчої комісії Марина Ставнійчук. «Створення різноманітних політичних блоків, різних коаліцій на підтримку того чи іншого кандидата — це просто суспільно-політична підтримка, не більше того», — сказала вона.

Член ЦВК пояснила, що в ситуації, коли Прем'єр-міністра України Віктора Януковича було висунуто партією «Регіони», то тільки її парторганізації мають право висувати своїх офіційних спостерігачів на виборах. Говорячи про самовисуванців, М. Ставнійчук навела як приклад лідера блоку «Наша Україна» Віктора Ющенка, у якого також за законом не може бути офіційних спостерігачів від партій (блоку). «Разом з тим, відповідно до закону, кількість офіційних спостерігачів від самого кандидата не обмежена», — додала вона.

До відома народних депутатів України

Відповідно до статті 83 Конституції України відкриття чергової, шостої, сесії Верховної Ради України четвертого скликання відбудеться 7 вересня 2004 року о 10-й годині ранку в сесійній залі Верховної Ради України (м. Київ, вул. Грушевського, 5).

26 чоловік готові сісти в президентське крісло

ПІДСУМОК ТИЖНЯ

Маємо сенсацію і в цифрі, і в прізвищі

Даремно Центрвиборчком недільного дня не зачиняв дверей до 12 години ночі. Нові претенденти на президентську булаву в останню приймальну хвилину документів не подали. Зокрема і прогнозований багатьма аналітиками чинний глава держави.

Оскільки ЦВК припинила приймати документи від бажаючих «покерувати» державою, то Леонід Кучма більше не буде Президентом?! Про його долю вже думають інші. Як відомо, народний депутат Ігор Шаров ініціює прийняття законопроекту про досить гуманні гарантії екс-Президенту, який припинив виконувати свої повноваження. На що один з претендентів на президентський пост опозиційний Олександр Мороз у виступі перед виборцями застеріг: гарантії експрезидентам потрібні, але не від відповідальності за зловживання владою.

А у вівторок ЦВК зареєструвала кандидатом у Президенти останнього з тих, хто до неділі подав повний пакет документів, — директора Інституту біохімії НАНУ Сергія Комісаренка. У четвер, 6 серпня, ЦВК відмовила у реєстрації безробітному медику зі Львова Галині Нейлик, яка подавала документи повторно. Але цього, останнього для реєстрації дня Центрвиборчком визнав ще двох — останніх (за датами реєстрації) кандидатів. Ними стали самовисуванці Микола Рогожинський — керівник столичного Центру дитячої творчості «Зорепад», та київський адвокат, президент Всеукраїнського центру захисту прав людини Микола Грабар (обидва також подавали документи повторно).

Отже, всіх кандидатів у Президенти України — 26. За словами голови ЦВК С. Ківалова, це остаточна цифра. Вона — рекордна за всю історію України (на попередніх виборах було зареєстровано 15, потім двоє зняли свої кандидатури).

Можливо, згодом поменшає і нинішнє рекордне число. Не забуваймо, що до 20 вересня кандидат у Президенти має зібрати на свою підтримку півмільйона підписів. Багато хто з них мусить пам'ятати і про інші мільйони — власне про великі витрати на ведення кампанії та про 0,5 мільйона гривень застави, яку держава поверне в разі зняття кандидата не пізніше, аніж за 30 днів до дня виборів (до 30 вересня) або в разі набрання не менше семи відсотків голосів виборців. Утім, про мільйони треба думати і ЦВК. Як заявив керівник цього органу, передвиборчий кошторис складали, розраховуючи мати не більш як двадцять кандидатів у Президенти, а тому кошторис Центрвиборчкому доведеться коригувати.

(Закінчення на 4-ій стор.).

Центральна виборча комісія повідомляє про відкриття накопичувального рахунку виборчого фонду кандидата на пост Президента України Кривобокова Олександра Анатолійовича.

Реквізити накопичувального рахунку виборчого фонду кандидата на пост Президента України Кривобокова Олександра Анатолійовича:

Отримувач: виборчий фонд кандидата на пост Президента України Кривобокова Олександра Анатолійовича.

Код отримувача: 2492512019.

Банк отримувача: Філія «Розрахунковий центр» Приватбанку у м. Києві.

Код банку отримувача: 320649.

Рахунок отримувача: № 26438052600001.

Влада — не заспокоюється, студенти — не упокорюються

(Початок на 1-й стор.).

Тим часом по Сумах з блискавичною швидкістю поширилися чутки, буцімто Володимира Щербаня попередили, що в разі виходу колони студентів-протестантів за межі Сумської області він може розпрощатися з посадою голови Сумської облдержадміністрації. У п'ятницю, з посиланням на Інтернет, цю інформацію також озвучив у ранкових новинах 5 телевізійний канал.

Правда це чи ні, але того ранку колона протестантів наче у воду канула. На всі спроби голосоукраїнців зв'язатися з нею по мобільному телефону упродовж трьох годин у відповідь звучала одна й та само відповідь: «абонент тимчасово недоступний». Зв'язуюся по телефону **зі студентським ректором Сумського державного університету Іриною Меркун:**

«За інформацією, отриманою нами з достовірних джерел, ближче до ранку більшу частину учасників походу протесту, причому разом із народними депутатом України В'ячеславом Кириленком, який ішов у колоні, «пов'язали» представники правоохоронних органів Сумщини. Усі затримані під міліцейською охороною були відправлені автобусами до Роменського міськрайвідділу міліції. Нам також стало відомо, що напередодні цієї акції з Сумського державного університету о 2-й годині ночі правоохоронцями було вивезено до Ромен особові справи усіх студентів, які беруть участь у поході протесту. Відомо також, що від міліції вдалося вирватися менш як двадцятьом студентам. І вони тепер продовжують похід уже територією Полтавської області. Проте їх і надалі переслідують невідомі особи.

Однак ми не збираємося терпіти безчинства і свавілля з боку влади. У цю хвилину біля пам'ятника Тараса Шевченко уже зібрався багатолюдний натовп сумчан: батьків затриманих, їхніх колег і наших прибічників. Невдовзі на знак протесту рушимо під стіни Сумської облдержадміністрації. Пікетуватимемо її, аж поки буде відпущено всіх затриманих студентів. І останнє. Хоч би який тиск чинила на нас влада, до яких би заходів та інсинуацій вдавалася — ми стоятимемо за свої права до кінця».

Владислав ЖМУРКОВ.

Суми.

«Справа Гонгадзе»

Або «труба» версії, або з неї пропав громадянин К.

Єтака загадка на дитячу кмітливість — про три літери, які сиділи на трубі і дві з них з неї раптово «злиняли». Наша Генпрокуратура, як відомо, тестів на тямущість не потребує: по-перше, там уже всі поголовно вийшли з дитячого віку; по-друге, кмітливі і без додаткового іспиту. Але все-таки дорослі загадки з таємничими літерами їм рано чи пізно доведеться «розлускати».

Нагадаю, у червні ГПУ заявила про причетність до вбивства Гії Гонгадзе громадянина К. Суспільство не дуже й здивувалося такому «збігові» літер: ще з часів перших сенсацій від «диктофона» Миколи Мельниченка на «К.» і котрих «цифровик» зинуватив у причетності до зникнення журналіста. На початку літа просто чекали, хто саме з фігурантів записів виявиться фігурантом протоколів слідства. Тобто кого з двох К. ГПУ «залишить на трубі». З'ясувалось, жодного. Ні того, хто гостинно пропонував «попити чайку». Ні того, хто присьорбував золотистий напій «уприкуску» зі звітом про «випас» Гонгадзе. Ба, навіть пропав з нашого обрію якийсь третій громадянин К. з його страхітливим «хобі» — розчленуванням людських голів. На червневій прес-конференції в ГПУ нам повідомили, що саме він зізнався у вбивстві Георгія Гонгадзе. І запевнили, що все докладно перевірять, бо «нового Вередюка не буде».

Оскільки у знищенні журналіста вже «зізнавалися» громадяни М. і Ц. — бандити з однолітерними прізвиськами, які «дуже вчасно» не повернулися з «міжусобних розбірок», нас дуже цікавить здоров'я і дислокація балакучого К. Чому Генпрокуратура досі зберігає про нього «горде мовчання», хоча обіцяла повідомити про наслідки перевірки його заяв, не відкладаючи в довгу шухляду? Можливо, громадянин К. передумав зватися вбивцею Гонгадзе? Чи, може, його знов відпустили на свободу — на полювання за «скальпами»?

Розкриття слідчої загадки зацікавило і три журналістські правозахисні організації: Інститут масової інформації, Міжнародна федерація журналістів і Національна спілка журналістів Британії та Ірландії звернулися до Генпрокурора Геннадія Васильєва з проханням надати інформацію про долю громадянина К. Зокрема, який запобіжний захід застосовано до нього; чи має він адвоката, якщо так, то кого саме; коли Генпрокуратура повідомить про результати перевірки його заяв?

Отже, якщо на вулиці Різницькій за іншими пильними справами забули про відпрацювання висунутої ними ж версії, тепер доведеться зімітувати бодай якісь мляві рухи. А то британські журналісти знову звинуватять Генпрокурора В. у блокуванні слідства. І знову нас зберуть на брифінг, щоб повідомити про «виплив таємниць досудового слідства» десь на туманних островах. Хоча саме про цю таємницю можна здогадатися і без «Індепенденту».

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Залізничне сполучення Придністров'я з Молдовою розблоковано

У НОМЕР

Адміністрація самопроголошеної Придністровської Молдовської республіки прийняла рішення про розблокування залізничних колій, що проходять придністровським регіоном і з'єднують Молдову з Україною і Росією. Про це заявив лідер Придністров'я Ігор Смирнов на зустрічі з лідерами громадських організацій республіки. За його словами, віддано розпорядження про те, щоб бетонні блоки й інші загородження було прибрано з колій.

Ігор Смирнов підкреслив, що Придністров'я «почало цей крок у відповідь на рішення Києва не блокувати придністровський експорт та імпорт». Він наголосив, що тепер придністровські вантажі Україна пропускатиме без митного оформлення Молдови, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Тим часом у посольстві України в Кишиневі не змогли підтвердити або спростувати повідомлення про те, що Україна погодилася пропускати придністровські вантажі без митного оформлення Молдови і сертифікатів про походження товарів. Радник посольства Марко Шевченко заявив, що інформація нині уточнюється, але дипломатична місія ще не має остаточного рішення з цього приводу. Він сказав, що відомо тільки про телефонну розмову Президента України Леоніда Кучми з Прем'єр-міністром Молдови Василем Тарлевим і лідером Придністров'я Ігорем Смирновим. «У телефонних розмовах обговорювалося питання про розблокування залізничних колій, але ми не знаємо, на яких умовах досягнуто домовленості про це», — сказав Марко Шевченко.

ДАІ повідомляє

НА ДЗВІНКИ, ЩО НАДХОДЯТЬ ЗА «ТЕЛЕФОНОМ ДОВІРИ» ДДАІ МВС УКРАЇНИ, ВІДПОВІДАТИМЕ НАЧАЛЬНИК ДЕПАРТАМЕНТУ ГЕННАДІЙ ГЕОРГІЄНКО

Кожної другої та четвертої суботи місяця з 10.00 до 11.00 на дзвінки громадян, що надходять за «телефоном довіри» Департаменту ДАІ МВС України — (044) 212-46-59, відповідатиме начальник Департаменту Геннадій Георгієнко.

Кожен, хто зателефонує, отримає вичерпні відповіді на запитання, що стосуються безпеки дорожнього руху та діяльності Державтоінспекції. Також негайно буде розглянуто відповідні звернення та скарги громадян.

Прес-служба ДДАІ МВС України.

ДОСВІД

Копійка до копійки і буде свій... асфальт

Ще кілька років тому, щоб відремонтувати дороги у Костополі, міській раді доводилося звертатися до районної шляхбудремдільниці. Це обходилося міському бюджету у кругленьку суму.

— Щоб здешевити ремонт та не бути залежними від підрядної організації, при державному комунальному підприємстві «Костопількомунсервіс» створили свою бригаду, яка б займалася ремонтом доріг, — розповідає міський голова Костополя Євгеній Денисюк. — Поступово придбали й потрібну техніку: машину для зрізання асфальту, котки, грейдер тощо. Першу навіть давали сусідам в оренду і заробляли гроші, поповнюючи міський бюджет.

— А нещодавно за кошти, одержані завдяки перевиконанню бюджету, купили ще й імпортну машину для розігрівання асфальту, — продовжує Євгеній Денисюк. — Вона переробляє зрізаний асфальт (до цього його вивозили на сміттєзвалище). Додавши до цієї маси відповідну кількість бітуму, за сорок хвилин маємо 1,5 тонни нового асфальту.

Усе це радує міського голову, оскільки дає можливість економити і асфальт, і кошти. Адже, коли працювали підрядники, квадратний метр асфальту обходився міському бюджету в 50 гривень, тепер після створення своєї шляхової бригади — 27—30. А коли буде задіяно на ремонтах «новинку», то стане ще дешевше —20 гривень. До того ж новий агрегат, позбавляючи комунальних ремонтників залежності, практично робить їхню діяльність автономною.

Шляховики ДКП «Костопількомунсервіс» уже впоралися з вибоїнами на центральних вулицях міста, зробили розмітки на них, означили пішохідні переходи, що сприяє безпеці руху.

Заповітна мрія міського голови Костополя Євгенія Денисюка — прокласти асфальт і у нових мікрорайонах. Але власних коштів у міському бюджеті для цього поки що бракує, бо кілометр нової дороги потребує мільйон гривень.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

У «Кобзарській світлиці» демонстрували вбрання

Лічені дні залишаються до старту Олімпійських ігор в Афінах. 10 серпня на майдані Незалежності в Києві відбудуться урочисті проводи українських атлетів до Греції.

А позавчора в «Кобзарській світлиці» (Український дім) провели своє засідання олімпійський прес-клуб компанії «Кока-Кола Беверуиджиз Україна» і НОК, на якому провідні спортовці нашої країни демонстрували форму афінського зразка.

На знімку: олімпійське вбрання демонструють (зліва направо) срібний призер чемпіонату Європи-2004 з художньої гімнастики Ганна Безсонова, чемпіон світу-2002 з вільної боротьби Ельбрус Тедеєв і бронзовий призер чемпіонату Європи-2004 з дзюдо Анастасія Матросова.

Фото Олега МАРКЕВИЧА (Укрінформ).

ТРАГЕДІЯ

Тісно на дорозі сильним цього світу

(Початок на 1-й стор.).

За попередніми даними, «Москвич» начебто виїхав на зустрічну смугу дороги. Водій «Москвича» загинув на місці. За даними прокуратури ні він, ні обидва його попутники — також міліціонери у званні майора та старшого лейтенанта — не були на службі. Майор помер у лікарні швидкої невідкладної медичної допомоги. За неофіційною інформацією, стан третього потерпілого не сумісний з життям.

Водій «Москвича» буцімто намагався об'їхати перешкоду на своєму шляху (автодорогу в тому місці — саме ремонтують), і, можливо, не помітив у темряві, що виїхав на зустрічну смугу, якою рухався автомобіль. Даних про те, був водій «Москвича» тверезий, чи перебував у стані алкогольного сп'яніння, немає. Відомо лише, що всі міліціонери були начебто з підрозділу з боротьби з нелегальним обігом наркотичних речовин. Водій «Нісана» не постраждав, врятували подушки безпеки.

На жаль, це вже не перша така трагедія. На початку нинішнього року автомобіль одного з районних прокурорів Харкова, яким керував його водій, врізався знову-таки на «рівній дорозі» в авто з міліціонерами. Тоді загинула також старший офіцер, мати малолітньої дитини.

Микола КОСИЙ.

Голос України

7 серпня 2004 року. № 146 (3396)

ПРАЦІ ЇХНЬОЇ ПЛОДИ – окраса Києва й довкілля

(Початок на 1-й стор.).

Ветерани колишньої гранітно-полірувальної фабрики, створеної 1948 року для опоряджувальних робіт столиці, сьогодні пишаються тим, що в Києві практично немає жодної важливої чи помітної споруди, де не було б використано в оздоблювальних роботах їхні матеріали. Серед них — станції метрополітену, підземні переходи, музей Великої Вітчизняної війни, реставрований Володимирський та новозбудовані Успенський і Михайлівський золотоверхий собори, Південний вокзал, пам'ятник княгині Ользі тощо. Свого часу майстри комбінату брали участь в оздобленні автомобільних гігантів — Волзького, Камського та Мінського, в реконструкції Кремля та Красної площі. У цій рідкісній справі столичні каменеобробники донедавна були першими в Україні та другими в Союзі.

— А як нині поживає колишній гігант будматеріалів країни? — З таким запитанням я звернувся до президента ЗАТ «Гірничо-видобувний і каменеобробний комбінат «Біличі», члена-кореспондента Гірничої академії, кандидата технічних наук Анатолія Повзика.

— Попит на нашу продукцію щодень зростає, — зауважив Анатолій Іванович. — Причому з боку і державних, і приватних замовників. І в цьому ви можете переконатися, завітавши в цехи чи коли побачите продукцію, підготовлену до відправки споживачам.

Мені, ветерану підприємства, приємно усвідомлювати, наприклад, що раніше 500 наших каменотесів створили сучасне обличчя Києва, а нині продовжувачі їхньої справи разом з полірувальниками та шліфувальниками прикрашають своїми витворами сьогоднішнє життя...

Підприємство в корпорації «Укрбудматеріали», яку очолює авторитетний керівник Анатолій Безух, нині серед тих, хто успішно перебудовується в ринкових умовах.

Непогано йдуть справи і в самій корпорації. Вдалося не лише зберегти виробничий потенціал галузі, вивести її з кризи та стабілізувати роботу. Починаючи з 2000 року промисловість будматеріалів щорічно нарощує темпи виробництва. Так, торік підприємства корпорації виробили продукції на 1,5 млрд. грн., що на 14 відсотків більше, ніж у попередньому році. Більшість підприємств працюють прибутково.

А цехи комбінату, в яких довелося побувати, вражають своєю величчю (один з них — 24х120 погонних метрів), устаткуванням, масштабами робіт і самими виробами. Працюють тут здебільшого на італійських каменеобробних та шліфувальних верстатах, хоча застосовують і ручну працю. На багатодисковому станку «Zonato» протягом місяця, наприклад, можна виготовити 2,5 тисячі квадратних метрів облицювальних плит. А на полірувальній лінії «БРА—2000» є змога обробляти велетенські плити-слябінги форматом 3х2 метри. Вражало і те, що всюди — в цехах та навколо них — чекали відправки споживачам стоси акуратно складених плит та найрізноманітніших виробів. Тут також були пам'ятники, мармурові фонтани, елементи балюстради, гранітні східці тощо.

Робота каменотеса чи фрезерувальника — не з легких. Тому й передбачено для виробничників додаткову відпустку, молоко, а також дещо раніший вихід на заслужений відпочинок. А загалом кожен виробничник дорожить своїм робочим місцем, оскільки в середньому заробляє тут до тисячі гривень.

Володимир ПІДВИСОЦЬКИЙ.

На знімках: ось такі міні-фонтани вагою до 300 кг виготовляють тут на замовлення «нових» українців; шліфувальник-полірувальник Володимир Глубицький за сім років праці на комбінаті оволодів секретами майстерності так, що до якості його роботи немає претензій.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

КРИМІНАЛ

Охороняв довкілля до глибини своєї кишені

За повідомленням прокуратури Запорізької області, порушено кримінальну справу за ст. 368 КК України стосовно начальника Азовської спеціалізованої інспекції охорони, відтворення водних живих ресурсів та регулювання риболовства «Азовспецдержрибінспекція» С. та директора державного підприємства «Азовський центр Юг НИРО» І.

Підставою стала заява керівника одного з риболовецьких підприємств про те, що С. та І. систематично вимагають у нього хабарі. Після того, як головний рибоохоронець, за даними прокурора, взяв відкупне в розмірі 3450 доларів, його, а трохи пізніше й іншого вимагача затримали слідчі відділу прокуратури Запорізької області спільно з працівниками ГУБОЗ та УМВС. Ділкам загрожує позбавлення волі до десяти—дванадцяти років з конфіскацією майна.

Олександр ВОРОТІЛОВ.

Запоріжжя.

Приїжджайте, пофестивалимо!

АКЦІЇ

Учетверте з 13 по 15 серпня в причорноморському містечку Коблевому проходитиме фестиваль курортних мистецтв з однойменною назвою. Цього року гостями головної культурно-розважальної події на узбережжі стануть як імениті, так і молоді артисти. На концертних майданчиках заплановано виступи Наталі Могилевської, Андрія Миколайчука, Володимира Преснякова, груп «Манго», «Срібло» та інших. Традиційно на глядачів очікують конкурс краси «Морська королева», пивні змагання, карнавал боді-арту, фестиваль команд КВК «Смішна спека», піротехнічні шоу й танці до ранку.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

Без роботи не сиди

АКТУАЛЬНО

Більш як на сорок відсотків збільшилася кількість вакантних робочих місць на Хмельниччині порівняно з минулим роком. Вісімнадцять тисяч подолян за допомогою служби зайнятості (а це майже кожен третій, хто перебував на обліку) зуміли працевлаштуватися. Майже дев'ятсот осіб змінили статус безробітного на підприємця, отримавши одноразову допомогу для відкриття власної справи. Ще семи тисячам було запропоновано різні громадські роботи.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

АНОМАЛІЇ

Політ у нікуди

5 грудня 1945 року о 14.00 п'ять бомбардувальників-торпедоносців типу «Евенджер» з ревом промчали злітною смугою авіабази ВМС США у Форт-Лодердейлі у Флориді і піднялися в повітря. Фінал їхнього польоту став, мабуть, найбільшою таємницею світової авіації, що бентежить уяву людей шостий десяток років...

Того дня авіаланці 19 у складі п'яти тримісних торпедоносців під командуванням лейтенанта Чарлза Тейлора належало виконати звичайний двогодинний політ з навчальним торпедометанням. Світило сонце, дув помірний північно-східний вітер, температура повітря була 18 градусів за Цельсієм. Літаки «Евенджер» **(див. фото)** вважалися надійними машинами. На кожному було встановлено радіо і навігаційне обладнання, зокрема радіокомпас, що в будь-якій точці польоту вказував напрямок до бази. Лейтенант Тейлор, який налітав до цього моменту 2500 годин, повів ланку прямо до мілини біля острова Біміні в північній Атлантиці, де було затоплено старий корабель, що використовувався як мішень.

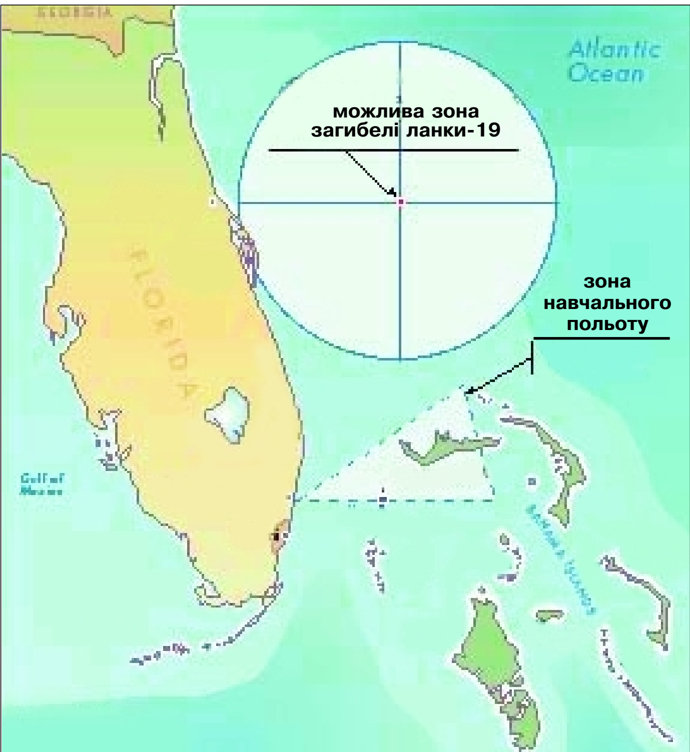
О 15.15, коли льотчики виконали завдання і поверталися на базу, керівники польоту почули дивне повідомлення лейтенанта Тейлора: «Виникла критична ситуація. Здається, ми збилися з курсу». Диспетчер зробив запит про координати «Евенджерів». Відповідь приголомшила його. «Ми не можемо визначити наше місце розташування, не знаємо, де знаходимося, схоже, ми заблудилися!» Із землі наказали ескадрильї тримати курс на захід. Але пілоти не могли визначити розташування сторін світу.

На землі всі були здивовані. Напрямок на захід легко визначити хоча б по сонцю! Однак льотчики відповіли, що вони не бачать сонця! Та й океан «має якийсь незвичайний вигляд». З землі намагалися щось порекомендувати пілотам, але через перешкоди вони, очевидно, нічого не чули. Диспетчери теж дуже важко, та й то зрідка уловлювали розмови льотчиків між собою. Іноді зв'язок зовсім переривався.

О 16.00 керівники польоту почули, що лейтенант Тейлор передав командування ланкою іншому офіцеру. Новий командир наказав ланці розгорнутися на 180 градусів у надії повернутися до Флориди. За цим настало ослаблення радіосигналів, що свідчило про віддалення літаків від берега. На 17 годину стало зрозуміло, що льотчики на грані нервового зриву. Чути було, як хтось несамовито кричить у ефір: «Чорт побери, якби полетіли на захід, то давно потрапили б додому!» Деякі радисти розповідали, що останні прийняті ними слова звучали приблизно так: «Вони схожі на нас (?)... Входимо в білу воду...» На цьому зв'язок з ескадрильєю обірвався...

На цей момент на пошуки торпедоносців вилетів двомоторний літаючий човен «Мартін Марін» з 13 членами екіпажу. Через кілька хвилин після зльоту командир доповів про вихід на заданий курс і... все! Повітряний рятувальник, оснащений найдосконалішими на той час пошуковими приладами, зник разом з людьми так само безвісти, як і «Евенджери» ланки 19.

О 19.04 диспетчер центру керування польотами в Майамі прийняв слабкий далекий радіосигнал — «FT», що пролунав кілька разів. Це були позивні 19-ї ланки, якими ніхто, крім них, не міг користуватися. Але на той час у «Евенджерів» уже давно мало скінчитися пальне!

Наступного дня розгорнулася масштабна за розмахом пошукова операція. У повітря піднялися 240 літаків берегового базування і 67 — з авіаносця «Саратога». В океан вийшли чотири есмінці, 18 кораблів берегової охорони, кілька підводних човнів і сотні приватних катерів, яхт і човнів. До пошуків приєдналися англійські кораблі та літаки. Обстежено було 380 тисяч квадратних миль площі океану і прибережних районів в Атлантиці, Карибському морі та Мексиканській затоці. Але все марно!

Додаткове вивчення обставин безпрецедентного зникнення виявило деякі подробиці, які, втім, картину не прояснили. Повідомлялося, зокрема, що того нещасливого дня лейтенант Тейлор просив начальство звільнити його від виконання завдання, але йому відмовили. А іншому пілоту вдалося залишитися на землі. Пізніше капрал Еллан Коснар заявив журналістам: «Я не можу цього пояснити, але я не хотів летіти цього дня». Йому вдалося одержати звільнення від польотів у лікаря. Проте з передпольотних документів випливало, що літаки ланки 19 пішли повністю укомплектовані! То хто зайняв місце Коснара в машині? З'ясувати це так і не вдалося.

Через три десятки років сплив геть уже неймовірний факт. Письменник і репортер Арт Форд, який вивчав історію зникнення «Евенджерів», заявив, що останньої миті лейтенант Тейлор сказав по радіо: «Не йдіть за мною. Вони схожі на прибульців з космосу (?)». Цю інформацію Форд одержав від радіоаматора, але не повірив йому. Однак пізніше репортер, за його словами, знайшов непряме підтвердження. Хтось з батьків загиблих пілотів показав копію секретного додатка до висновку слідчої комісії. І йому нібито впала в око принаймні одна записана там фраза Тейлора: «Не йдіть за мною...»

Причини загадкового інциденту називають різні. Від цілком прозаїчних — дезорієнтація в повітрі та відмова приладів внаслідок атмосферних умов, до хвиль-убивць, велетенських кульових блискавок, морських чудовиськ, гравітаційних сплесків, викривлень простору, завихрень часу і, звісно, розумних істот, що мешкають під водою чи в космосі і «запозичують» зразки нашої техніки для вивчення.

Не так давно склалося враження, що «таємниця століття» нарешті відкрилася. У пресі пройшло повідомлення, що на дні Мексиканської затоки було знайдено п'ять торпедоносців типу «Евенджер» будови 40-х років, що лежали поряд! Багато газет Америки одразу виступили з заявами про те, що поставлено крапка в справі про «зниклу ескадрилью».

Потім з'ясувалося, що ейфорія з цього приводу була трохи передчасна. Як виявилося, бортові номери знайдених «Евенджерів» не збігалися з номерами розшукуваних літаків! Мало того, знайдені на дні торпедоносці нібито так і не були ідентифіковані. За деякими повідомленнями, їхні бортові номери ніде не значаться, а військові сверджують, що п'ять «Евенджерів» зникли в історії США тільки один раз — 5 грудня 1945 року! Одне слово, замість розв'язання однієї загадки американці одержали другу, не менш інтригуючу.

Ось що значить науковий підхід до врожаювання!

СВІТЛИМ РЯДКОМ

Генічеська дослідна станція (Херсонська область), як й інші подібні наукові установи, переживає не найкращі часи.

На дослідні роботи, селекцію у держави завжди бракує коштів. Оптимізму її директорові Борису Виблову **(на знімку)**, який обіймає цю посаду вже понад 25 років, додає нинішній щедрий врожай озимої пшениці, ячменю, сорго.

Сергій КАРПОВИЧ.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Фініш: район за районом

Перші на Одещині завершили обмолот ранніх зернових і зернобобових хлібороби Кілійського району. Нива порадувала: з кожного гектара тут отримано по 34,1 центнера збіжжя. А в ТОВ «Надія України» взяли навіть по 47,3 центнера. Віджнивували й Ізмаїльський, Ренійський, Болградський, Арцизький та інші райони південного Буджацького степу. Наближаються до фінішу й господарства середньої та північної зон області: тут залишається обмолотити хліб лише на кількох десятках тисяч гектарів. Проте вже тепер можна говорити про рекордну загалом по регіону врожайність. Вона сягнула 34 центнерів зерна з гектара. Лідирують хлібороби Біляївського району, де беруть по 42,4 центнера з гектара. За ними йдуть хлібороби Комінтернівського, Овідіопольського та Іванівського районів, де врожайність перевищила 37 центнерів. Загалом по регіону в засіки вже засипано близько 2,9 мільйона тонн зерна.

СУСПІЛЬСТВО

Потрібні не кредити, а інвестиції

КОМЕНТУЮЧИ ПОДІЮ

Попри те, що сезон відпусток в Україні та світі у розпалі, цього тижня відбулася подія, яка багато в чому може визначити подальше економічне майбутнє країни. А саме: місія Міжнародного валютного фонду оприлюднила результати своєї роботи. Як уже писав «ГУ», ці результати виявилися, м'яко кажучи, невтішними для українського уряду.

Так, у звіті зазначено, що український уряд не дотримується взятих зобов'язань за «упереджувальною» програмою «стенд бай». У переданому пресі документі місія повідомила: «Завершити перегляд програми у рамках угоди «стенд бай» виявилося неможливим унаслідок відхилень у провадженні фіскальної політики, структурних заходів у податково-бюджетному та банківському секторі, а також накопичення нових заборгованостей з відшкодування ПДВ». За цією перенасиченою офіціозом цитатою стоїть досить просте послання Ради директорів МВФ українському урядові: якщо не проводитимете реформи, втратите доступ до 605 мільйонів доларів кредиту. Чи варто уряду боятися погроз МВФ, чи наш бюджет зможе витримати і без іноземних «вливань»? З цим запитанням ми звернулися до експертів.

Старший економіст Міжнародного центру перспективних досліджень Андрій БЛІНОВ:

— Досить дивним мені видалося рішення МВФ, прийняте навесні цього року, про виділення кредиту у рамках програми «стенд бай». У ньому — дуже схвальна для українського уряду оцінка реформ. Ішлося, зокрема, про прогрес у податковій реформі та питаннях, пов'язаних з поверненням ПДВ. Нині, порівняно з весною, податкова політика не погіршилася.

У цілому позиція МВФ мені зрозуміла. Український уряд спрямовує свої зусилля не на глибинні перетворення, а на завершення попередніх реформ: податкової та першого етапу пенсійної, а також на швидке та короткострокове поліпшення добробуту громадян. Цьому сприяє як загальноекономічний підйом, так і збільшення дефіциту бюджету, який покривається за рахунок приватизації.

Сьогодні Україна зацікавлена не так у фінансовій, як у політико-економічній підтримці з боку МВФ. Річ у тім, що кредит, про який ми говоримо, уряд може брати, а може не брати. За умовами договору ці гроші спрямовуються на підтримку фінансової стабільності та на забезпечення золотовалютних резервів. Оскільки нині золотовалютні резерви наповнюються швидшими темпами, ніж це очікувалося, то можна підсумувати, що цих коштів Україна не потребує. Головним для нашої держави є підтримка Фондом українських реформ, яка формує позитивний імідж. Адже на оцінки міжнародних фінансових організацій реагують іноземні інвестори.

Восени до Києва приїде нова місія МВФ. Якщо цей візит відбудеться до виборів, то на якісь конкретні результати можна не розраховувати. Оскільки оприлюднені висновки роботи уже цієї місії свідчать про зростання в Україні ризиків, пов'язаних з передвиборною кампанією. Гадаю, після листопада 2004 року МВФ знову направить до України місію, яка, власне, і визначить, якою буде подальша співпраця України з Фондом.

Генеральний директор Центру соціально-економічних досліджень «Діаматик» Юрій ГРЕБЕНЧУК:

— Дуже добре, що Міжнародний валютний фонд займається економічними проблемами і структурними перетвореннями в Україні. Можна довго дискутувати про те, чи потрібні нам саме ті перетворення, на яких наполягає керівництво Фонду. Зокрема, МВФ наполягає на такому рівні дефіциту бюджету, що не виконується навіть країнами зони Євро в Євросоюзі. Наша податкова система дуже погана. Але треба дивитися в корінь: потрібні нам ці кредити чи ні? Адже на чужі гроші жити не можна. Навіть якщо це лише п'ятсот мільйонів доларів. В Аргентині, наприклад, кредити МВФ давно перевалили за сто мільярдів! Кредити треба віддавати, і з відсотками! Тому геть незрозуміло, навіщо потрібні півмільярда, скажімо, для податкової реформи.

Ми вже не раз брали гроші на податкову реформу, а «віз і нині там». Неважко здогадатися, куди можуть піти гроші напередодні виборів у країні, що посідає шосте місце у світі з корупції, половина економіки якої — у «тіні». До речі, економічне зростання, про яке нині доповідає уряд і відзначає МВФ, насправді вкрай невелике. У США, наприклад, чотири відсотки — це більш як 300 мільярдів доларів, у Німеччині один відсоток — це 20 мільярдів доларів, а наші 10 відсотків — це лише 4 мільярди доларів. Тому їх ніхто і не відчуває. Головна проблема для України — це дефіцит економічної свободи, без якої немає майбутнього. Якщо вибудувати графік залежності валового внутрішнього продукту від ступеня економічної свободи, то вийде гіпербола: що вище рівень економічної свободи, то вище показник ВВП.

Україна у світових рейтингах за рівнем економічної свободи регулярно посідає останні місця. Якби в нас була вільна економіка, перетворення суспільства відбувалося б автоматично.

Підготувала Тетяна ПАСОВА.

Мал. Сергія ТЕРЕЩЕНКА.

26 чоловік готові сісти в президентське крісло

ПІДСУМОК ТИЖНЯ

(Початок на 2-й стор.).

Оскільки закон дозволяє кандидатам одразу після реєстрації розпочинати передвиборну агітацію, то самі розумієте. Я хочу сказати, що водночас із «сезоном дощів» небесних (а це також ознака нинішнього тижня) на наші голови впала і злива кандидатських обіцянок. Прогресивна соціалістка Наталя Вітренко запевняє, що в разі обрання елементарно вирішить проблему повернення заощаджень громадян через взаємозалік (плату за комунпослуги та інші послуги нехай держава стягує з наших «есесерівських» ощадкнижок). А шлюбним парам залишається чекати нечуваного «подарунку» від лідера КПУ Петра Симоненка, який обіцяє молодому подружжю багатотисячні кредити з суперпільговим принципом їх погашення (кожна народжена дитина у сім'ї «списує» суму, яку сім'я має погашати, приблизно на чверть. Агов, «закоренілі холостяки», у вас є шанс «підняти копійку»!). Тим, хто повірить, залишиться тільки зробити нелегкий вибір між кандидатами (і своїми потребами), адже голосувати кожен має право лише за одного.

Щоправда, основний загал виборців ще не має можливості ознайомитися з передвиборчими програмами переважної більшості зареєстрованих претендентів на президентську булаву (остаточний «список 26-ти», як і програми кандидатів, публікуватиме «Голос України»). Але один із претендентів, схоже, йде у цьому просвітництві народу на «олімпійський рекорд». Щонайменше п'ять мільйонів громадян уже розписалися в підписних листах на підтримку кандидата Віктора Януковича. Якщо їх не захопила біографія кандидата, то, значить, на них так вплинула його програма, адже, за словами керівника виборчого штабу Сергія Тігіпка, збирання мільйонів підписів — «не самоціль, а привід для ознайомлення виборців з програмою Януковича». До того ж роз'яснення програми відбувається блискавично — за деякими підрахунками, середньодобова швидкість збору підписів сягала 350 за хвилину.

Якщо ці мільйони перенесуть такі свої уподобання з чиновницьких кабінетів до кабін для таємного голосування — перемога у кишені Віктора Федоровича.

Втім, маємо першу неординарну реакцію і самого електорату. 84% опитаних Центром Розумкова респондентів ствердно відповіли на запитання: «Як ви вважаєте, чи мають право громадяни вийти на вулиці з акціями протесту у разі фальсифікації результатів виборів?». А під стінами Кабміну група молодих людей дала відкритий урок з правопису одному з лідерів президентських перегонів, який зробив дві помилки у словосполученні «прем'єр-міністр». Інший лідер, розпочавши агітур на Одещині, м'яко кажучи, натрапив на несприйняття його кандидатури місцевими чиновниками (щоб не забував, яку державу хоче очолити).

Після «реєстраційних жнив» в учасників виборчих перегонів настає чергова «посівна» — формування територіальних виборчих комісій. Уповноважений представник у ЦВК кандидата від КПУ Петра Симоненка уже порушив питання про принцип розподілу між претендентами на президентство квоти керівників територіальних виборчих комісій... Побоюється «олімпійських» рекордів?

Анатолій БЕНЬ.

Корупціонерів вивезуть швидкою допомогою

В актовій залі Департаменту економіки міської ради відбулася презентація проекту «Швидка антикорупційна допомога»

Мета проекту — зниження рівня корупції та хабарництва в органах державної влади і місцевому самоврядуванні. Так, передбачено організацію прес-конференцій, «круглих столів», інших видів поширення інформації про антикорупційну діяльність громадськості. А вже сьогодні на центральній вулиці міста — О. Кобилянської, було презентовано автомобіль «Швидка антикорупційна допомога». Він допоможе антикорупційній експертній групі оперативно реагувати на телефонні звернення громадян з приводу корупційних проявів у районах Чернівецької області та у столиці Буковини. Зі спеціалістами всюди працюватиме відеооператор.

Сергій СУЛИМА.

ДО УВАГИ УРЯДУ

Гіркий цукор

Відкрите акціонерне товариство «Парафіївський цукровий завод» — одне з найстаріших підприємств у галузі: йому виповнилося 158 років. І, попри свій солідний вік, залишається серед передових. За підсумками роботи в минулому році воно увійшло до десятки кращих виробників цукру в нашій країні. Й щорічно нарощує виробництво. Скажімо, у 2001-му вироблено продукції на 21,5 мільйона гривень, а торік — майже удвічі більше.

Завдяки чому вдалося пережити складні часи реформування економіки і добитися такого успіху? На це запитання голова правління ВАТ Олександр Сенчик відповів просто:

— Ми прагнули співпрацювати з господарствами безпосередньо. Допомагали їм не тільки коштами, а й поставляли елітне насіння, пестициди, пальне. Для отримання коштів виступили гарантом десяти господарств Ічнянського та Бахмацького районів.

Однак, як з'ясовується, нині чимало цукрових буряків вирощують і приватні господарі. Цього року планується, що від населення надійде 35 тисяч тонн солодких коренів. Завдяки цьому торік вдалося отримати понад 2,1 мільйона гривень прибутку. А коли є кошти, можна модернізувати й виробництво. На технічне переоснащення уже витрачено 4 мільйони гривень, з них два з половиною мільйони — на будівельно-монтажні роботи. Окрім того, чимало уваги приділяємо природоохоронним та енергозбереженням технологіям. Безперечно, це допомагає зберігати і збільшувати кількість робочих місць. А середня заробітна плата становить 375 гривень. Тож нічого дивного у тому, що саме відкрите акціонерне товариство «Парафіївський цукровий завод» — одне з двох підприємств в Ічнянському районі, які формують бюджет. До державної скарбниці минулого року було сплачено 1 мільйон 972,7 тисячі, а цього — уже 877,4 тисячі гривень.

Тому таке здивування викликала позачергова поява податківців у Парафіївці. Адже за законом планові перевірки проводять лише раз на три роки. А минулого року вони склали акт про закінчення перевірки 1 листопада. Понад те, все керівництво нині — у відпустках. Отже, фактично немає кому співпрацювати з податківцями. Про причини такої активності можна лише здогадуватися.

Хоча не можна не припускати й того, що деяким дядечкам з товстими гаманцями сподобалося прибуткове процвітаюче підприємство, і вони пробують заволодіти ним різними методами. Адже саме тепер з'явилися оголошення, зокрема в місцевих газетах, про те, що дехто хоче придбати акції ВАТ «Парафіївський цукровий завод». Звичайно, це можливо, просто збіг у часі. Але чим можна пояснити те, що у липні податківці вже провели одну позапланову перевірку ВАТ? Про відносини з АТОВ МТС «Прилуцьке». Цікаво, що в акті (копія якого є в редакції) зазначено: взаєморозрахунки не проводилися. Та найцікавіше інше. Тут перелічено всіх постачальників пально-мастильних матеріалів, які співпрацювали з ВАТ. Кому й для чого потрібна ця інформація? Для чого податківцям реєстр акціонерів, який вони шукали напередодні мого приїзду до Парафіївки? Хочеться почути відповіді на ці запитання від керівництва Прилуцької об'єднаної податкової інспекції.

Володимир КОРОЛЮК.

Чернігівська область.

Олександр СЕНДЕГА: «Берешся за справу? Ми — партнери. Знімемо всі бар'єри, але...»

САМОВРЯДУВАННЯ

Сесійний вакуум, на жаль, останнім часом став ознакою стилю Львівської обласної ради. Час від часу оголошуються дати наступних засідань, проте частина депутатів не з'являється, декларуючи таку «недисциплінованість» як принципову позицію. Не дивно, що представники різних фракцій звертаються до голови облдержадміністрації Олександра Сендеги й пропонують скликати сесію з його ініціативи...

*На прохання кореспондента «Голосу України» **Олександр СЕНДЕГА** коментує ситуацію, що склалася у взаєминах між гілками влади.*

— Олександре Степановичу! Депутати б'ють на сполох: мовляв, через неявку на сесійні засідання представників фракції «Соціальна справедливість» в області не вирішуються важливі для регіону господарські питання. Чи вважаєте доречним особисте втручання в цей конфлікт?

— Законодавець, на жаль, не передбачив, що може скластися така ситуація. Голова обласної ради скликає сесію, а депутати не просто не з'являються, а кажуть, що такою є їхня позиція. Свого часу виконавчу владу звинувачували в тому, що вона втручається в роботу органів самоврядування. Коли мене призначили на цю посаду, я сказав, що нічого подібного робити не буду. Якби я почав тиснути, це лише зашкодило б справі. Зрештою, депутатство — це громадська робота. А стосовно виконання службових обов'язків я не маю ні до кого претензій.

— Припустимо, ви все-таки скликали б сесію. Чи був би кворум?

— Думаю, що частина депутатів все одно не з'явилася б. Мені говорили про це. Тому керівництву облради треба глибше розібратися у причинах такої ситуації. Минулого року робочі сесії відбулися в травні-грудні. Інші засідання мали політичний характер. Чи позначається це на господарській діяльності? Бюджет затверджено, і виконавча влада робить усе, щоб його виконати. Фінансове управління працює у плановому режимі — згідно з рішенням обласної ради. Кажуть, що через неявку депутатів не виконується інвестиційна програма. Так, одним із джерел її наповнення є продаж майна, а для цього потрібне рішення обласної ради. Зокрема, від продажу майна мало б надійти близько 5 мільйонів гривень. Сьогодні ми шукаємо інші законні джерела, які допомогли б нам виконувати інвестиційну програму. Завдяки угодам із центральними органами влади додатково залучено 11 мільйонів гривень на газифікацію і будівництво шкіл. До кінця року можемо розраховувати на 50 мільйонів додатково залучених коштів.

— У багатьох публічних виступах ви повторюєте одну тезу: не буває задачок, які не можна було б розв'язати. Якщо оцінити рік вашого перебування на посаді з висоти, так би мовити, пташиного польоту, за що можна поставити плюс владі?

— У конкретних справах ми переконалися: велике бажання дає змогу реалізувати поставлену мету, навіть якщо піднімаємо планку високо. Наприклад, завершено будівництво Сихівського шляхопроводу, другої черги онкоцентру, виконано чимало робіт з реконструкції і реставрації споруд міста Жовкви. Зокрема, за півроку там було переселено в нові квартири мешканців старовинного замку Жолкевських. До кінця року буде газифіковано близько 90 населених пунктів — за участю територіальних громад і самих громадян, які вкладають власні кошти, працюють на об'єктах. Ми не тиснемо адміністративно, а на конкретних прикладах показуємо людям об'єднуючий чинник: центр—регіон—громада. Вчимо керівників виконавчих структур, територіальні громади, міських і сільських голів, як реалізувати ту чи іншу програму. При цьому не писати й просити, а бути активними учасниками процесу. А ми завжди підставимо плече. Економічні показники за таких підходів неминучі. Ми націлені працювати на результат не загалом по області, а в кожному населеному пункті. Це зміцнює віру людей у нашу державу.

До кінця року здамо в експлуатацію 20 нових або капітально відремонтованих шкіл. Протягом трьох наступних років буде розв'язано проблему матеріально-технічної бази усіх шкіл області. Нині близько 70 шкіл або аварійні, або розташовані у пристосованих приміщеннях. Розробляючи стратегію розвитку регіону до 2015 року, ми розуміємо, що в центрі цієї програми має бути людина з усіма її проблемами. Основа нашої роботи — добробут, життєвий рівень кожного громадянина. Цього року поставили перед собою завдання: у регіоні не має бути заробітної платні, меншої від затвердженого мінімуму. А також шана й хвала підприємству, яке виплачує зарплату, не меншу від прожиткового рівня. Наступний крок — досягнути рівня зарплати, еквівалентного 300 умовним одиницям. Це та мета, до котрої ми будемо рухатися.

— Планка справді висока. А які шляхи досягнення мети?

— Наші ініціативи спрямовані на розвиток підприємництва, навчання, впровадження нових технологій — усе це взаємопов'язано. Підтримуватимемо ініціативи знизу: берешся за справу? Будь ласка, ми твої партнери. Допомагатимемо, знімемо всі бар'єри. Але при цьому ставимо перед роботодавцем завдання: платити своїм працівникам не менше, ніж... Усе це має спрацювати, зміцнити віру людей у владу, у власні сили, у перспективи розвитку держави.

— Олександре Степановичу, такий оптимізм не можна не порівняти із живильним струмом. Відтак хочеться вірити, що на Львівщині навіть за «грозових розрядів» не траплятимуться «короткі замикання». Дякую за розмову.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

84% опитаних Центром Розумкова респондентів ствердно відповіли на запитання: «Як ви вважаєте, чи мають право громадяни вийти на вулиці з акціями протесту у разі фальсифікації результатів виборів?»

СУСПІЛЬСТВО

СТОЛИЦЯ ЛИХА

Масове закриття шахт у Брянківсько-Стахановському регіоні спричинило вкрай тривожну екологічну ситуацію у зв'язку з посиленням підтоплення шахтовими водами житлових масивів

Праворуч підеш — у болото потрапиш...

— Ви туди не йдіть, — попередила Катерина Миколаївна, — інакше провалитеся в болото.

— А це хіба не город? — наївно поцікавилася я.

— Був колись. А після того, як шахтові води вийшли на поверхню, землею користуватися не можна. Чуєте, як жаби квакають? Вони тепер господарі цих шести соток садиби. Сади пропадають, будинки валяться. У наших сусідів уночі впала стіна, вони спробували її відновити, але в таких умовах це, з'ясувалося, марно. Що робити? Покинули садибу і переїхали до міста.

У селищі Павлівці таких покинутих будинків багато. Виїхала переважно молодь. Старі люди свої житла не залишають, хоча живуть у постійній тривозі, що одного разу і вони позбудуться стін. З-під фундаменту весь час тече вода, стіни будівель почорніли, а погреби вже кілька років стали резервуарами для шахтної води, що вийшла на поверхню. Подекуди глибина сягає півтора-двох метрів. На вулиці Комінтерну підтоплено кожний будинок. Хто може, робить дренаж. А от самотнім людям похилого віку сподіватися нема на кого. Присадибна ділянка вже не годує, овочі змушені купувати на ринку. Дехто від цього потерпає морально: не звикли господині, що біля дому цибуля та капуста не ростуть, і їх доводиться купувати.

Марія Михайлівна Глазунова сім років тому мала 28 соток городу, які годували родину. Сьогодні вціліли лише чотири сотки, решту землі окупували шахтові води. Хотіли дренаж зробити, спустити воду в річку, проте не змогли. Машина, що мала прорити траншеї, так застрягла в болоті, що її насилу витягли.

Кожний день у павлівчан сповнений великої тривоги. Крім того, що вони, по суті, живуть на болоті, схоже, залишаться і без питної води. Агресивні шахтові води коричневою масою виходять на поверхню, і деякими колодязями через це вже не можна користуватися. На сходках, зборах, зустрічах з керівниками місцевої влади і депутатами всіх рівнів населення вимагає вжити термінових заходів для розв'язання соціальних питань і запобігання екологічній катастрофі. Прохання, скарги, пропозиції дійшли до уряду і там застрягли. Тепер люди вирішили спорядити до Києва «важку духовну артилерію» — представників двох церков. Може, допоможе?

У полоні води

А тим часом насувається ще тривожніша ситуація — підтоплення не тільки житлових масивів міста Брянки, а й усього Брянківсько-Стахановського регіону. Річ у тім, що у проекті ліквідації шахти «Краснопільська» не було передбачено збереження діючого в оптимальному варіанті шахтового водовідливу в комплексі з колектором шахтових вод. Треба зазначити, що члени технічної ради ще діючої тоді шахти і керівництво міста Брянки під час обговорення проекту закриття вугільного підприємства дуже наполягали на збереженні водовідливної системи, однак проектувальники ці пропозиції відхилили з посиланням на вочевидь помилкові висновки гідрогеологів. За те, що регіон дотепер не затопило, треба дякувати ТОВ «Карат», що викупило частину виробничих потужностей колишньої шахти «Краснопільська» і вимушено відкачує воду. До речі, собі на збиток. До 500 тис. грн. на місяць коштує цьому приватному підприємству відкачування шахтових вод. Робити це дуже важко. «Карат» уже заборгував енергетикам 7,5 млн. грн. Керівники міст Брянки і Стаханова побоюються: на якомусь етапі запаси вугілля закінчаться, і «Карат» вимушено припинить свою діяльність. Хто відкачуватиме воду? Якщо це не робити, то, за найскромнішими прогнозами, на першому етапі буде підтоплено до 200 га землі — території міст Брянки, Стаханова, Алмазної, де розташовано 550 житлових будинків, 13 промислових будинків, 400 дачних ділянок з господарськими будівлями й інженерними комунікаціями, міжміські очисні споруди, цвинтар, громадсько-культурні будинки, православні храми. Тільки в Південному мікрорайоні Стаханова проживають більш як 20 тис. чоловік. До речі, у лікарні для хворих на туберкульоз воду пити вже не можна. Її щодня привозять.

На виїзній колегії Мінпаливенерго, що проходила в області в жовтні 2003 року, було порушено проблему Брянківсько-Стахановського регіону. Тоді, зокрема, говорили про термінове фінансування проектних робіт інституту «Луганськгіпрошахт», який попрацював би над коригуванням ліквідації шахти «Краснопільська» у тій частині, де йдеться про будівництво нового колектора шахтових вод і збереження в оптимальному варіанті водовідливів шахти в разі раптового припинення роботи приватного підприємства «Карат». Але результатів тієї розмови поки що немає. З допомогою народних депутатів Цкітішвілі й Астрова-Шумілова ситуацію про загрозливий процес підтоплення шахтовими водами Брянки і Стаханова плановано винести для обговорення в комітеті Верховної Ради з питань паливно-енергетичного комплексу. Та це буде завтра. А проблема потребує невідкладного розв'язання уже сьогодні.

Запитання: «Що зависло в повітрі?» Відповідь: «Обіцянки»

Уже кілька років органи самоврядування Брянки, Стаханова, інших шахтарських міст і селищ звертаються до різних високих інстанцій, нагадуючи чиновникам про їхні обіцянки. Наприклад, у проектах ліквідації шахт «Замківської», «Криворізької», ім. Дзержинського, «Брянківської», «Ганнівської», «Краснопільської» передбачено було десятки мільйонів гривень на розв'язання соціальних питань після ліквідації шахт. Ці кошти мали піти на будівництво і ремонт покрівлі та житла, розвиток водопостачання, ремонт дитячих шкільних і дошкільних установ, доріг, каналізаційних систем, на ліквідацію того ж підтоплення населених пунктів тощо. Але рідна держава обманула народ. Обіцянки так і зависли в повітрі.

Консультативна група громадської організації «Регіон» міста Брянки зробила аналіз кожного такого проекту. Наприклад, вони довідалися, що тільки на двох останнім часом закритих шахтах недоосвоєно понад 103 млн. грн. І це без «соціалки». На газифікацію сіл Ганнівка і Краснопілля Глибоке передбачено понад 4 млн. грн., однак джерело фінансування не визначено досі. А щодо розв'язання проблеми підтоплення шахтними водами, то поки що жоден з міністрів Мінпаливенерго по-справжньому над нею не працював. Покладають надії на Сергія Тулуба, хоча люди вже втомилися вірити.

«Регіон» турбується про регіон

Поки міністерство визначається з пріоритетами, збирається із силами, над проблемою підтоплення на своєму рівні почала працювати луганська громадська організація. У березні 2002 року кандидати в депутати рад усіх рівнів підписали майже 540 000 соціальних договорів з виборцями. «Регіон» виступив координатором їх виконання. Але якщо раніше здебільшого йшлося про позитивні результати депутатської діяльності, то сьогодні розроблено проект під назвою «Громадська експертиза». Він передбачає так звану інвентаризацію проблем територій, зафіксованих у соціальних договорах і розв'язання яких на місцях досі не починали. Такою болючою точкою виявилася проблема підтоплення шахтовими водами територій Брянки і Стаханова. Зрозуміло, що громадській організації не під силу розв'язати цю проблему, на що потрібні величезні державні кошти. Але важливо вже те, що «Регіон» націлений заохочувати до дій депутатів усіх рівнів.

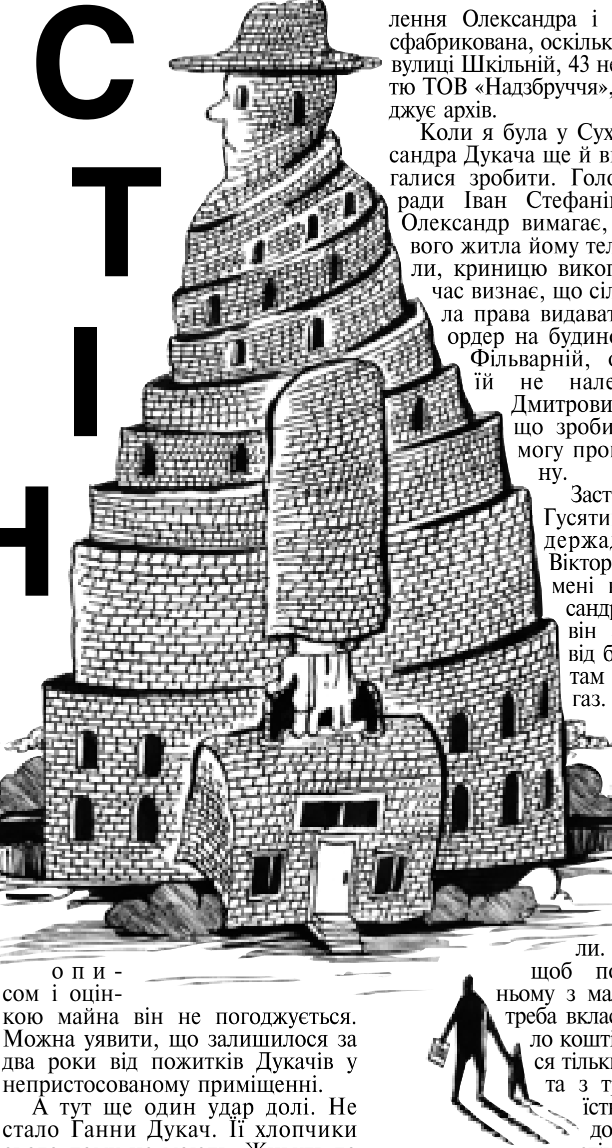
Алла АНТИПОВА.

Луганська область.

ЗА ЛИСТОМ ДО РЕДАКЦІЇ

СТІНА

Не пам'ятаю, хто першим із політиків вжив словосполучення «маленький українець», але експлуатують його охоче, особливо перед виборами. Звісно, у плані захисту інтересів «маленьких українців». Та їх стає дедалі більше: принижених, безправних, беззахисних...

Жили-поживали, добра наживали

Років п'ятнадцять тому механізатора з Хмельниччини Сашка Дукача запросили на роботу до колгоспу «Ленінським шляхом», що у Гусятинському районі на Тернопільщині. Не за тридев'ять земель, а за кілька кілометрів — через Збруч. У Суходолі молодій сім'ї виділили будинок спеціаліста, і вона почала обживатися. Олександр трудився у колгоспі, дружина Ганна якийсь час працювала у теплицях, але потім змушена була звільнитися через загострення хвороби, та й трійко дітей потребували догляду, тим більше, що старший Михайло — інвалід першої групи з дитинства.

Жили, як усі в селі. Город, господарство. Заробляв Олександр непогано. Обставили меблями житло, провели газ, телефон, зробили прибудову. Одне слово, у будинку на вулиці Шкільній, 43 Дукачі почувалися господарями. Та, як з'ясувалося, передчасно. Реформи, що розпочалися на селі, котком прокотилися не через одну селянську долю. По життю родини Дукачів — особливо безжально.

За звільненням — виселення

Не стало колгоспу, а товариство з обмеженою відповідальністю «Надзбруччя», яке утворилося в результаті реформування, залихоманило. Почали змінюватися керівники, росли борги із зарплати. Люди, змирившись, виживали, як кому вдавалося. Олександр не мовчав. Зарплату все-таки вибив: цукром, зерном, поросям. Учорашні колгоспники поглядали скоса: ич, який спритний. Хоча він й іншим радив відстоювати свої права. А керівництву така активність механізатора не сподобалась й поготів. За першої-ліпшої нагоди Олександра Дукача позбулися. Офіційно — за прогул, хоч він того дня їздив до Тернополя провідати у лікарні дружину.

Ще коли він працював, товариство, щоб покрити борги із зарплати, заходилося розпродувати майно. Потрапили до списку і так звані будинки спеціаліста. Дукачам запропонували сплатити за будинок, у якому сім'я прожила майже тринадцять років, 24 тисячі гривень. Інакше — виселення. Для Олександра ця сума була непосильною. І все-таки йому вдалося у родичів і знайомих назбирати половину коштів. Решту, просився, виплачуватиме частинами. Але на його прохання ніхто не зважив, хоч іншим сплату у кредит дозволили. Знайшовся чоловік, який сплатив усю суму одразу. Щоправда, не 24 тисячі, як вимагали в Олександра, а 18. До речі, ні у колгоспі, ні у товаристві новий власник жодного дня не працював. Але хто нині зважає на такі «дрібниці»?.. Коли правлять бал гроші, мораль спить.

Дукачів заходилися виселяти. ТОВ «Надзбруччя» подало до Гусятинського районного суду позовну заяву, і суд 4 січня 2002 року прийняв рішення про виселення Дукача Олександра Миколайовича, його дружини Дукач Ганни Михайлівни і їхніх трьох дітей з житлового будинку на вулиці Шкільній, 43 у селі Суходолі, надавши їм житловий будинок на вулиці Фільварній, 25. Прошу звернути увагу на дату: рішення приймається посеред зими. Суд нібито вчинив гуманно, надавши інше житло, але тим, що воно непридатне для проживання, не переймався.

Апеляційний суд Тернопільської області не задовольнив скарги О. Дукача і залишив рішення Гусятинського райсуду без змін.

9 травня родина Дукачів поповнилася четвертим сином. Назвали його Віктором — на честь Перемоги. Немовля народилося семимісячним, його довелося виходжувати. Ганні Михайлівні останні пологи також далися тяжко: у неї загострилася давня хвороба, а тут ще й виселення.

Олександр розривався між лікарнею, куди помістили сина, пологовим будинком, де лежала дружина, і трьома дітьми, котрі залишалися вдома. У зв'язку з цими обставинами, а також тим, що надане житло непридатне для проживання, просив суд відтермінувати виконання свого рішення. Йому обіцяли піти назустріч. Розмова з головою суду була 16 травня, а 17 травня, коли Олександр знову поїхав до Тернополя, залишивши удома середульшого Миколку (двоє дітей були на той час у бабці), виконавча служба родину Дукачів виселила. Малий, злякавшись незнайомих людей, що господарювали у хаті, до ночі переховувався у бур'янах. Усі пожитки родини повантажили на КамАЗ і вивезли на колишній колгоспний тік. Вивезли все: одяг, меблі, продукти... Оцінили майно своєрідно: телевізор, ікона, дублянка — по 50 гривень, меблева стінка — 170 гривен. Олександр каже, що немає сертифіката на земельний пай, договору оренди, прав водія, обручки дружини, грошей... Хотів забрати дитячу колиску, та йому сказали: «Або все, або нічого». З таким описом і оцінкою майна він не погоджується. Можна уявити, що залишилося за два роки від пожитків Дукачів у непристосованому приміщенні.

А тут ще один удар долі. Не стало Ганни Дукач. Її хлопчики свого дому не мають. Живуть то в однієї бабусі, то в іншої. Старшого Михайла треба терміново оперувати, він вже кілька разів перебував у реанімації. Але за які кошти? Олександр безробітний: влаштуватися нині на роботу на селі практично неможливо. Обробляє город. З нього, а ще з пенсії по втраті годувальника та по інвалідності старшого сина вони й живуть. Орендної плати за земельний пай Олександр не отримує. ТОВ «Надзбруччя» вже немає. На його місці — приватне підприємство, а його керівник Мирослав Галиняк каже, що землі Дукача не обробляє, тому йому нічого не належить.

Бідний нікому не потрібний

Ось вже два роки Олександр ходить по інстанціях. Двічі був на прийомі у колишнього голови облдержадміністрації Івана Курницького, записувався до прокурора області. Всюди — глуха стіна. Усі його звернення до столичних інстанцій повертаються у район, а звідти відписують, що діяли за законом. Олександр обіцяє дійти до Європейського суду, бо вважає, що вчинили з ним несправедливо. Його підтримує адвокат Євген Дуфанець, який вважає, що справа про виселення Олександра і його родини сфабрикована, оскільки будинок по вулиці Шкільній, 43 не був власністю ТОВ «Надзбруччя», і це підтверджує архів.

Коли я була у Суходолі, Олександра Дукача ще й винним намагалися зробити. Голова сільської ради Іван Стефанів каже, що Олександр вимагає, щоб до нового житла йому телефон провели, криницю викопали. Водночас визнає, що сільрада не мала права видавати О. Дукачу ордер на будинок по вулиці Фільварній, оскільки він їй не належить. Іван Дмитрович зізнається, що зробив це на вимогу прокурора району.

Заступник голови Гусятинської райдержадміністрації Віктор Кривко при мені взяв з Олександра слово, що він забере ключі від будинку, коли там підключать газ. Не мороч, мовляв, чоловіче, голову, вселяйся і живи. Будинок, який пусткою стояв кілька років, сяк-так підлатали, підфарбували. Але для того, щоб поселитися в ньому з малими дітьми, треба вкласти ще чимало коштів. Опалюється тільки одна кімната з трьох, підлогу їсть грибок, уздовж однієї зі стін — тріщина. У дворі немає ні криниці, ні якогось хлівця. Якби навіть вкладати у нове господарство кошти, яких в Олександра немає, то на якій підставі? Житло йому передано у користування, а не у власність. Де гарантія, що завтра й звідси Олександра не виселять? Акт придатності будинку для проживання йому не дають. Відмовляють у документації на будинок, присадибну ділянку. Ніхто не збирається повертати кошти, які він затратив на облаштування попереднього житла.

А що громада, запитаєте. Хто мовчки співчуває, хто підігрує начальству. Мовляв, надто він незалежний, цей Дукач. Селяни роз'єднані. Немає колективу — немає кому заступитися. Реформування зазнала не тільки економіка, а й свідомість людей. Тут би самому вижити. Тим більше, що ні для кого у селі не є таємницею, що впорядкований будинок у центрі села, де жили Дукачі, сподобався родичам одного з районних керівників. Тому й затіяли бліцвиселення. А хто піде супроти начальства. Сільська влада також тягне руку за грошовитими, а якщо ти бідний, то нікому не потрібний. То хто почує «маленького українця»?

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ТЕМНИЙ КУТ

56–літній фотограф розбещував дівчаток

У Херсоні до трьох років позбавлення волі засуджено фотографа. Його звинуватили в розбещенні неповнолітніх та виготовленні порнографічної продукції з участю дітей.

«Він мав сісти раніше»

Заступник начальника Дніпровського райвідділу міліції Сергій Васюков каже, що Сергія Гудкова кілька років тому вже притягували до відповідальності за розбещення неповнолітніх. Але тоді його врятувала амністія...

...Прізвища дітей, що проходять у згаданій гучній справі, не розголошують, їх знають лише батьки та слідчі. Не знають про те, що сталося, ні педагоги, ні однокласники дівчаток. Тож з'ясувати, яких заходів вживають освітяни, щоб убезпечити інших підлітків, не вдалося.

Начальник міського відділу освіти про «справу з фотографуванням» нічого не чув.

— Але якщо міліція повідомить, будемо розбиратися, в якій школі, в якому класі, що і як сталося, — запевнив Юрій Никонов.

«До дідуся ходили на чай»

Після закінчення мореходного училища Сергій Гудков ходив у закордонні плавання. Коли морського фахівця списали на берег, він зайнявся фотографією. Ходив по школах, дитсадках, чим і заробляв на хліб. Певне, вже тоді були якісь «дивацтва», бо, схоже, як вдалося з'ясувати правоохоронцям, через це й полишила фотографа дружина. Жив одинаком у приватному будинку на самому березі Дніпра, у найнеблагополучнішому щодо криміногенної ситуації районі міста. Стосунків із сусідами майже не мав і, крім роздратування, нічого у них не викликав.

Ходили до нього постійно діти, з усього видно, неблагополучні. Галасували, курили, — розповідають мешканці навколишніх садиб. Але скарги на незручного сусіда до органів правопорядку не надходили.

— У нього завжди було тепло, затишно, дідусь пригощав нас чаєм, тортом, — розповідали дівчатка слідчому.

Побачивши «це», бабуся знепритомніла

Скільки дітей потрапило в об'єктив колишнього моряка, сказати важко. Слідство встановило лише двох: 13-річну Іринку та 14-річну Ксеню.

Начальник кримінальної міліції у справах неповнолітніх Валентина Воропаєва та слідчий Олег Чернуха відзначають у заарештованого Гудкова непересічний талант психолога.

— Непоказна, навіть відразлива зовнішність компенсується особливим даром «заговорювати», — розповідають Воропаєва та Чернуха. — Своїх «фотомоделей» він вишукував на вулицях, серед бродяг. На знімках не лише діти, а й дорослі жінки. Але облич немає...

Каже, що фото роздавав тим, кого знімав, «бо їм подобалося». Жінкам та дівчаткам говорив, що вони гарні й мають усі шанси стати фотомоделями.

— Під час розслідування справи, — розповідає Валентина Воропаєва, — найбільше вразило, що 13-річна Іринка, коли показали фото, ніскільки не знітилася: «А що тут такого?»

Тим часом, її бабуся від перегляду «порно» знепритомніла.

Іринка з благополучної сім'ї, добре вчиться в школі. Але ні мама, ні бабуся, зайняті повсякдень роботою, не здогадувалися, де дівча проводить вільний час.

А вона ходила до фотографа цілий місяць.

Другу дівчину до дідуся штовхнула, впевнені правоохоронці, бідність. Ксеня живе з сестрою, батька немає, мати пиячить і від виховання доньки давно усунулась. Ксеня відвідує вечірню школу, а вдень заробляє торгівлею на базарі. Зовні розвинута, у свої 14 справляє враження 18-літньої.

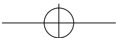
Основним, що штовхало дітей «на чай», правоохоронці вважають дитячу бездоглядність. Скількох «зняв» фотограф, невідомо. Та навіть дитяча мовчанка має послужити перестерогою. Для нас, дорослих.

P. S. Імена персонажів, крім офіційних осіб, змінено з етичних міркувань.

Алла БРУСИЛОВА.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Марія Михайлівна Глазунова сім років тому мала 28 соток городу, які годували родину

30 липня. Запоріжжя. На острові Хортиця розпочався восьмий міжнародний фестиваль козацьких бойових і традиційних мистецтв.

31 липня. Севастополь. З нагоди 12-ї річниці Військово-Морських Сил України 20 морякам було вручено ключі від квартир у будинку, спорудженому за кошти Київміськдержадміністрації.

2 серпня. Київ. Кандидати у Президенти України лідер блоку «Наша Україна» Віктор Ющенко (праворуч) і голова Соціалістичної партії України Олександр Мороз підписали угоду про чесні вибори.

1 серпня. Київ. На території авіаційно-спортивного комплексу «Чайка» відбулося спортивно-музичне свято, присвячене Дню аеромобільних військ України.

3 серпня. Львівська область. Внаслідок сильних злив та паводку постраждали 68 населених пунктів регіону.

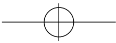

4 серпня. Київ. У Національному комплексі «Експоцентр України» відкрилася виставка-презентація Вінницької області.

5 серпня. На аеродромі Київського авіаційного заводу «Авіант» відбулося спільне тренування батальйонів, які готуються до участі у параді військ з нагоди 13-ї річниці Незалежності України.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО, Сергія КОВАЛЬЧУКА, Прес-КІТ, Укрінформу та УНІАН

СУСПІЛЬСТВО

Україна олімпійська: 1952—2004

ВАЖКІ СТАРТИ АФІН

Фото Укрінформу.

На запитання «Голосу України» відповідає перший віце-президент НОК України Іван Федоренко

Іван Никифорович Федоренко — один із найдосвідченіших українських організаторів спорту. Йому випало керувати підготовкою атлетів у спортовaристві «Динамо», очолювати Держкомспорт і Національний олімпійський комітет. У 2002 році, коли президентом НОК України було обрано Прем'єр-міністра Віктора Януковича, Федоренко став першим віце-президентом НОК.

— То кому довірено право захищати спортивну честь України на Олімпіаді в Афінах?

— На спільному засіданні Оргкомітету з підготовки й участі спортсменів України в Олімпійських і Параолімпійських іграх та виконкому НОК, що пройшов під головуванням Прем'єр-міністра, президента НОК Віктора Януковича, вирішено, що у складі нашої офіційної делегації буде 242 спортсмени, котрі виступають у 27 видах спорту.

Найчисленніша частина цієї делегації — легкоатлети: в Афінах королеву спорту представлятимуть 54 спортсмени. Солідна делегація і плавців — 27 майстрів. 12 олімпійців делегувала на Ігри спортивна гімнастика. На іншому полюсі такі види спорту, як сучасне п'ятиборство, маунтенбайк, теквондо — в них Україну буде представлено одним учасником.

Серед українських атлетів, котрі стартують у Греції, — олімпійські чемпіони Сіднея Яна Клочкова і Микола Мільчев, а також 76 учасників попередніх Ігор, 22 чемпіони і 39 призерів світових та європейських першостей. Звичайно, до афінських виступів найтитулованіших наших олімпійців буде привернена пильна увага українських шанувальників спорту.

До офіційної олімпійської делегації входять і близько 150 тренерів, лікарів та масажистів, 18 працівників штабу олімпійської збірної, 10 спортивних суддів. За рахунок НОК прибудуть на Олімпіаду майже 200 почесних гостей.

Зазначу, що і на попередніх олімпіадах Україну було представлено майже такою само кількістю спортсменів, — в Атланті їх було 230, у Сіднеї — 231. Серед нинішніх олімпійців є посланці всіх регіонів України, крім Житомирщини, найбільше серед них киян — 67, Запорізька область делегувала 22 атлетів, Донецька і Харківська — по 19. Найбільше відомче представництво у динамівців — 85 спортсменів, у Збройних сил — 67, у спорттовариства «Україна» — 57.

— Офіційні проводи олімпійців, як уже оголошено, відбудуться в нас 10 серпня, урочисте відкриття Ігор заплановано на 13 серпня. Як і коли прибуватимуть до столиці Олімпіади її українські учасники?

— Генеральний авіаперевізник української олімпійської збірної компанія «Аеросвіт» склала графік польотів за маршрутом Київ—Афіни, погоджений з НОК і тренерами з видів спорту. Везти всіх чи навіть більшість спортсменів одночасно «Аеросвіту» не треба буде — змагання в Афінах проводяться протягом другої половини серпня за давно складеним графіком, і «вештатися» на Олімпіаді без особливої потреби атлетам не варто. Тим паче в тамтешніх спекотних і задушливих погодних умовах. Тому наші спортсмени прибуватимуть до Афін за два—три дні до початку олімпійських турнірів з різних видів спорту — адже особливої акліматизації їм не буде потрібно.

І вирушатимуть додому після закінчення змагань олімпійці теж у різний час. Керівники делегації на місці вирішать, кому з атлетів доручити участь у закритті Олімпіади. Звісна річ, неодмінно будуть на цій церемонії наші свіжоспечені лауреати Ігор!

— Підготовка до Олімпіади тривала чотири роки. Що з накресленого на цей термін так і не вдалося зробити вчасно?

— Найбільше ми невдоволені тим, що не вдалося належно завершити підготовку деяких спортивних споруд, де спочатку передбачалося вести передолімпійські тренування атлетів. Приміром, так і не з'явився в Києві аналогічний афінському відкритий 50-метровий плавальний басейн, де плавці могли б успішно готуватися до Ігор.

Залишилося тільки в планах і відновлення кількох спортивних споруд у Львові для їх подальшого використання в передолімпійському призначенні. Перенесено на майбутнє і докорінну модернізацію київського НСК «Олімпійський», такого улюбленого нашими легкоатлетами, але відсталого від сучасного рівня спортивного сервісу.

Отже, перелік вітчизняних спортоб'єктів, запланованих для підготовки наших олімпійців до афінських поєдинків, виявився невеликий: ми змушені були обмежитися істотним відновленням легкоатлетичного стадіону в Ялті, спортивної бази в Алушті та придбанням нового обладнання і частковим ремонтом основної тренувальної бази українських атлетів у Кончі-Заспі. Вірою і правдою служить вона нашому спорту майже чверть століття, однак затісно там стало представникам одразу кількох олімпійських дисциплін, добре було б, нарешті, їх «розселити» на більш пристосовані для спорту вищих досягнень тренувальні бази... Сподіваюся, що до Ігор-2008 у Пекіні українські олімпійці зможуть готуватися на нових вітчизняних базах, обладнаних за останнім словом техніки і зручностей для спортсменів.

— Чи упевнені ви, що ніхто з українських атлетів не порушить тверді вимоги, висунуті Всесвітнім антидопінговим агентством (ВАДА) до учасників Олімпійських ігор? Адже останні «проколи» тут — з легкоатлеткою Вітою Павлиш і штангістом Артемом Удачиним — для українського спорту виявилися дуже болючі...

— Нагадаю, що президент НОК України Віктор Янукович поставив свій підпис під визнанням Всесвітнього антидопінгового кодексу і зобов'язався неухильно виконувати всі його вимоги. Наш Національний антидопінговий центр, яким цілком успішно керує Володимир Будь, останнім часом одержав чималі кошти для придбання унікального обладнання. У лабораторіях центру регулярно проходять перевірку всі без винятку наші кандидати в олімпійці. І хоча офіційна сертифікація центру в ВАДА потребує ще чимало часу, уже сьогодні він не поступається за якістю роботи визнаним антидопінговим центрам.

У контракті, підписаному з НОК України кожним нашим олімпійцем, є спеціальний пункт, що передбачає відповідальність спортсмена за безумовне виконання вимог Всесвітнього антидопінгового кодексу. Сподіваюся, порушень цього кодексу нашими атлетами в Афінах не буде.

— За всієї непередбачуваності результату боротьби чи не в кожній олімпійській дисципліні чи чекаєте ви, Іване Никифоровичу, від наших спортсменів завоювання медалей афінського гатунку? І в якій, цікаво, кількості?

— Якщо можливості європейських і американських конкурентів українських олімпійців нам здебільше відомі, то нинішній потенціал китайських, африканських, японських атлетів цю непередбачуваність неабияк збільшує. Але, добре знаючи наших спортсменів, я вірю, що багато хто з них здатен у боротьбі за олімпійські нагороди зосередити всі свої сили і уміння, усю волю свою для досягнення заповітної мети.

У повній бойовій готовності підійшли до Афін чемпіони Сіднея Яна Клочкова і Микола Мільчев, срібний призер минулих Ігор борець Давид Солдадзе, чемпіонка світу штангістка Наталя Скакун, жіноча гандбольна збірна, стрімко прогресує легкоатлет Іван Гешко та багато інших олімпійців. Зі зрозумілої обережності в таких прогнозах багато хто з керівників наших федерацій, провідні тренери часто утримуються називати навіть лідерів українського спорту як претендентів на нагороди. Але це жодною мірою не принижує їхніх реальних можливостей піднятися на олімпійський п'єдестал!

Певен, що в Афінах посланці українського спорту виступлять принаймні не гірше, ніж у Сіднеї, де завоювали, нагадаю, три золоті, десять срібних і десять бронзових медалей. Не скинути з рахунків і те, що тепер за олімпійські медалі вдвічі збільшено преміальні.

— Що ви побажаєте журналістам, які висвітлюватимуть Олімпійські ігри?

— В Афінах акредитовано найбільше за всю історію нашої участі в олімпіадах кількість українських журналістів — 45. На Першому нашому телеканалі трансляції з Афін передбачено в обсязі 140 годин. Українські шанувальники спорту одержать можливість побачити олімпійську арену — передовсім виступи наших атлетів — у всіх подробицях.

А журналістам, — і тим, хто буде разом з нами в Афінах, і тим, хто спостерігатиме за подіями по телебаченню й Інтернету, — насамперед хочеться побажати натхнення. Без нього не обійтися, розповідаючи про наших атлетів, про їхніх чудових наставників, про людей, котрі допомагали спортсменам на їхньому важкому і славному шляху.

Інтерв'ю провів Олександр БАШКАТОВ.

Відродження — з нового курорту

ФАКТ І КОМЕНТАР

Фахівці Українського НДІ медичної реабілітації і курортології визначають місце для спорудження курорту з широким використанням цілющих властивостей грязі та ропи Куяльницького лиману й тутешніх мінеральних вод. Створення нової санаторно-курортної установи ініціював голова Одеської облдержадміністрації Сергій ГРИНЕВЕЦЬКИЙ.

— Інвесторів — вітчизняних чи зарубіжних — для будівництва такого об'єкта ми знайдемо, — прокоментував задум Сергій Рафаїлович. — А обов'язкова умова — новий курорт має бути конкурентоспроможним, з високим рівнем медичного, технічного і побутово-культурного обслуговування. Ця здравниця має стати прикладом ефективного використання потужного курортно-рекреаційного потенціалу Одещини.

Хто проїздив трасою повз Куяльницький лиман, той не міг не звернути уваги на три височенні корпуси-свічки — на тисячу місць кожен! — тутешнього санаторію. То навіщо, спитати б, споруджувати тут ще один курорт? Оті корпуси що — переповнені? Якби ж то! Все якраз навпаки — санаторій «Куяльник» виявився неконкурентоспроможним і опинився на межі банкрутства й загибелі. Втім, у такому стані чимало й інших оздоровчих закладів регіону. Однак органи місцевої влади не можуть істотно вплинути на поліпшення справ, адже з 50 наявних на території області санаторно-курортних установ різних форм власності тут зареєстровано лише 20 відомств. Решта, будучи підпорядкованими різним відомствам й нерідко кинутими напризволяще, надто слабко пов'язують майбутнє свого бізнесу з перспективами розвитку туристично-рекреаційної галузі регіону. Більше того, санаторії розкрадають, вони занепадають, невиправдано змінюють профіль своєї діяльності. Так, з 50 згаданих установ тільки 23 надають лікувальні послуги у заявлених обсягах, а 27 — зосередилися переважно на комерційній діяльності. Вони надають в оренду приміщення різним організаціям, установам і приватним особам, організовують спортивні змагання, концерти, обслуговують семінари, проводять банкети, весілля тощо. Проте від статусу санаторно-курортних закладів відмовлятися не хочуть, адже він забезпечує їм значні пільги — податкові, з оплати оренди земельних ділянок. Хіба можна за такого становища мріяти про високий імідж регіону як санаторно-курортної зони? Навіть дехто з тутешніх керівників уже засумнівався: Одеса — курортне місто чи ні?

У програмі «Регіональна ініціатива», що реалізується на Одещині, є й такий підрозділ — «Відродження лікувальних курортів». Тільки спорудженням нового оздоровчого закладу на Куяльницькому лимані справа, звичайно, не обмежиться. Місцеві органи влади прагнуть пожвавити діяльність вже наявних здравниць, налагодити взаємодію в цьому питанні з центральними відомствами, профспілками. Багатий рекреаційний потенціал Причорномор'я має слугувати людям сповна.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Фото Олександра ВЛАДИМИРСЬКОГО (УНІАН).

Скульптура «Дружина чекає на моряка» роботи одесита Олександра Токарєва відкрито на причалі Одеського морського вокзалу.

У програмі «Регіональна ініціатива», що реалізується на Одещині, є й такий підрозділ — «Відродження лікувальних курортів»

КУРІНЬ

Жадана влада

Тисячі мумбалазійців завмерли, стоячи босоніж на центральному майдані столиці Мумбасіті, слухаючи те, що долинало з гучномовця. Було так тихо й непорушно, що навіть знаменита біла, як крейда, мумбалазійська пилюка осіла.

— Мумбалазійці — брати і сестри мої! — якось зажурено і трішечки ображено говорив промовець. — Сьогодні затверджено список претендентів на посаду Голови Ради Мудреців Великої Мумбалазії. Звичайно, я дуже добре знаю всіх трьох, але це не додає мені великої радості від перспективи оновлення крісла другої особи країни.

Промовець узяв чималу паузу і, гірко позіхнувши, продовжив:

— Я хочу запитати себе про те, про що і всі ви, мої дорогі співвітчизники, мусите запитати себе і один одного: навіщо ці відомі всім своїми вчинками і багатством люди йдуть на вибори? Щоб усього себе віддати служінню народові? Сумніваюсь, адже Тутумба за час свого керування Податковою Гвардією майже спустошив скарбницю країни, Кукумба, будучи Верховним Стражем продовольства, бозна-куди дів небачений урожай бананів, а опозиційний лідер Сюсюмба, котрий, посідаючи крісло Міністра Справедливості, повернув борги держави у зарплаті, втричі згвинтив при цьому ціни на імпортний рис.

Натовп загув, немов розтривожений вулик, і біла хмара пилюки мляво піднялася над головами громадян Великої Мумбалазії.

— Я, як і ви, — продовжував оратор, — здогадуюся, навіщо ці люди тринькатимуть великі гроші, які заробили для них усі ви, аби за всяку ціну вирвати перемогу на цих, так би мовити, виборах, але чогось кращого і справедливішого, аніж демократичні вибори, людство, на жаль, іще не вигадало.

Знову запала тиша і люди завмерли, відчуваючи, що за мить почують з гучномовця найголовніше.

— Я скажу вам, чого вони хочуть! — у захваті майже вигукнув промовець і, не даючи збити накал, випалив: — Вони жадають влади!!

Глухий невдоволений гамір полинув майданом, і натовп швидко потонув у білій, як молоко, млі. І звідтіля, ніби з потойбіччя, почулися озлоблені гасла на кшталт: «Руки геть від влади!», «Влада і корупція — одне ціле!», «Владу — шляхетним!», «Владу — народові!».

— Голосуючи, будьте певні у своєму виборі! — пробивався крізь гвалт голос із гучномовця. — Влада для народу, а не народ для влади!

Демократичні гасла звучали дедалі гучніше й виразніше, і коли оратор закінчив промову, знову запала тиша. І в цій цілковитій тиші, що відбивала згоду та злагоду тих, хто говорив і слухав, красивий жіночий голос сповістив:

— Ви слухали звернення до народу Голови Вищої Національної Ради, Верховного Координатора політичних рухів, Віце-президента фонду Мілісія Мумба — бідним, Почесного Голови Президії Верховної Ради Мудреців, Головнокомандувача Збройних сил, Верховного Наставника Національної Гвардії, Генералісимуса поліційних сил, Почесного доктора філософії та права, Верховного Судді, Генерального Прокурора, Голови федерації веслування на пірогах, Голови Народного Віче, Президента Імперії Велика Мумбалазія, Імператора Мумбалазії, Його Величності Мумби Другого.

Юрій БОЛЬШАК.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

СКАЗано — зроблено

У Березі Рябкової Кістки щохвилини збирають майже 350 підписів за кандидата у вожді від племені он-до. Свої підписи вдячні аборигени ставлять просто у ветеринара після щеплення своїх корів від сказу.

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1245 р. Данило Галицький здобув перемогу над угорсько-польськими військами на річці Сян. ■ 1782 р. У Петербурзі відкрито пам'ятник Петру Першому — Мідний вершник. ■ 1901 р. Народилася Юлія Солнцева, кіноактриса й режисер, дружина Олександра Довженка. ■ 1921 р. Помер російський поет Олександр Блок. ■ 1940 р. У складі УРСР створено дві нові області — Чернівецьку та Акерманську. ■ 1954 р. Набула чинності Гаазька конвенція про захист культурних цінностей у разі збройного конфлікту.

АСТРОЛОГІЧНИЙ ПРОГНОЗ

на 9—15 серпня 2004 року

Цей тиждень буде насичений подіями, і успіх залежатиме від вашої оперативності й кмітливості. Дехто відчує величезний приплив сил. Використайте його для вирішення складних і трудомістких завдань. Сприятливий час для розв'язання фінансових проблем і налагодження взаємовідносин. До вас повертатимуться ваші або чужі незавершені справи, документи чи інформація.

ОВЕН. Цього тижня займіться будинком або розв'язанням проблем батьків. Ваше сімейне майно або кількість членів сім'ї може збільшитися. Легко впораєтеся з домашніми обов'язками, із задоволенням зустрінете гостей. Організуйте подорож, пов'язану з роботою або відпочинком.

ТЕЛЕЦЬ. Вам варто спрямувати свої зусилля на розв'язання глобальних питань, наприклад, для придбання сучасної техніки або засобів пересування, — це розширить ваші можливості. Такий ефект дадуть усілякі поїздки, контакти і знайомства. Проявіть ініціативу й активність у розв'язанні домашніх та сімейних проблем, займіться конкретними питаннями будівництва і поліпшення інтер'єру будинку.

БЛИЗНЮКИ. Пишатиметеся своїми ідеями, планами і цими днями знайдете людей, яким вони будуть до душі. Для когось ви станете в нагоді, але здебільшого вибір залишатиметься за вами. Можете чимало отримати завдяки праці й набутому досвіду, знайдете собі впливового покровителя або дуже вигідну роботу.

РАК. Цього тижня зросте ваша активність і рішучість у досягненні багатства й поліпшенні матеріального становища. Для цього треба взяти на себе роль лідера. Вам щаститиме, будете упевнені в собі і, як ніхто інший, привертатимете до себе увагу. Виявіть заповзятливість у справах, які можуть відкрити нові матеріальні перспективи.

ЛЕВ. Зросте ваша впевненість у собі й сила волі. Амбіції і професійні якості підштовхнуть вас до дій. Якщо виявите активність або очолите важливу справу, досягнете успіху. Якщо у вас була втрата, то цього тижня отримаєте компенсацію й утіху.

ДІВА. Цей тиждень ознаменується несподіваним поворотом у вашому житті й принесе велику радість. Ви запам'ятаєте його як один із найкращих і найнезвичайніших. Може кардинально змінитися ваше оточення. Опинитеся в такому місці або колективі, куди мріяли потрапити і де на вас чекає сюрприз. Вас можуть висунути, запропонують бути організатором або керівником колективної справи, при цьому ваше лідерство матиме закулісний характер.

ТЕРЕЗИ. Можете посісти дуже високе становище порівняно з оточуючими вас людьми — такий ривок ще не скоро вдасться повторити. Якщо скористаєтеся наданим вам шансом, ваше соціальне становище значно поліпшиться. Використайте свою привабливість і шарм для встановлення дружніх стосунків з енергійними і цікавими людьми.

СКОРПІОН. Вдалий період для переговорів з керівниками або іншими впливовими людьми. Використайте цей час для початку нової кар'єри або реорганізації старого бізнесу. Можете зацікавитися грошовими спекуляціями і політикою. Для багатьох цей час сприятливий для розв'язання юридичних питань.

СТРІЛЕЦЬ. Скориставшися допомогою когось із членів сім'ї, можете досягти своєї мети, вигідно вирішити питання оренди, розділу спірного майна або об'єднання фінансів. Криза, пов'язана з боргами, вирішиться. Будьте вдячні всім, хто підтримав вас у важку хвилину, і за можливості надайте їм допомогу. Можете вирушити у подорож.

КОЗЕРІГ. Вас можуть залучити до вирішення питань, пов'язаних з об'єднанням фінансів, анулюванням старих умов (договорів) і створенням нових. Займіться фінансовим забезпеченням своїх дітей, їх освітою або їх фінансовими справами. Можете внести зміни в подружнє життя, наповнити його новим змістом.

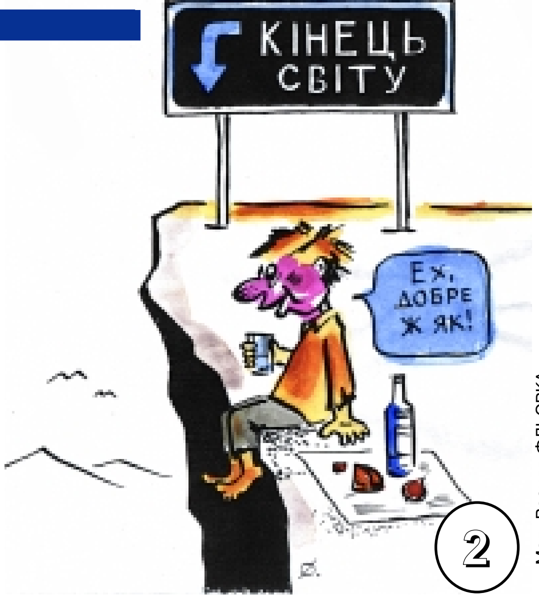
ВОДОЛІЙ. Ваші громадські зв'язки, юридична діяльність і, можливо, посередницькі справи матимуть велике значення для вашого бізнесу. Вигідними можуть виявитися контакти з іноземцями. У вас буде багато роботи, що обіцяє високий заробіток. Цього тижня відчуєте приплив сил, завдяки чому зможете вирішити чимало складних і вагомих питань.

РИБИ. Цього тижня зможете проявити особистий авторитет, контролюючи діяльність інших людей. Завдяки цьому просунетеся по службі й отримаєте визнання. Можливо, ви зважитеся на шлюб, отримаєте вигідну пропозицію. Сильні почуття, які оволодіють вами, можуть вплинути на ваше подальше життя.

КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Питаннячко

Цікаво, хто будує правову, демократичну, європейську державу, якщо 90 % населення країни становлять безробітні, корупціонери, наркомани, злочинці, повії?

Благодійність

Олігарх А. Сидорчук зняв із себе останню сорочку та кинув її своєму злиденному народові. Він придбав собі кілька островів у Карибському морі й сьогодні відлітає туди на ПМЖ. Гардероб він, звичайно, з собою не бере.

Віхи росту

У Березі Рябкової Кістки планують уже до кінця нинішнього року довести кількість наркоманів до 90 % від загальної кількості населення, повій — до 50 %, а корупцією охопити всі 100 % посадових осіб.

Спасибоньки!

Народна приватизація — це опіум для народу.

Характеристика-рекомендація

За цим бандитом вже давно плаче крісло у вождьадміністрації.

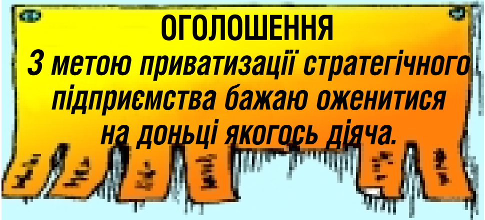
Це цікаво

Чи знаєте ви, що після кожного підвищення зарплат та пенсій на цілих 7 % кількість знедолених у країні збільшується лише на 7 мільйонів?

Процес під контролем

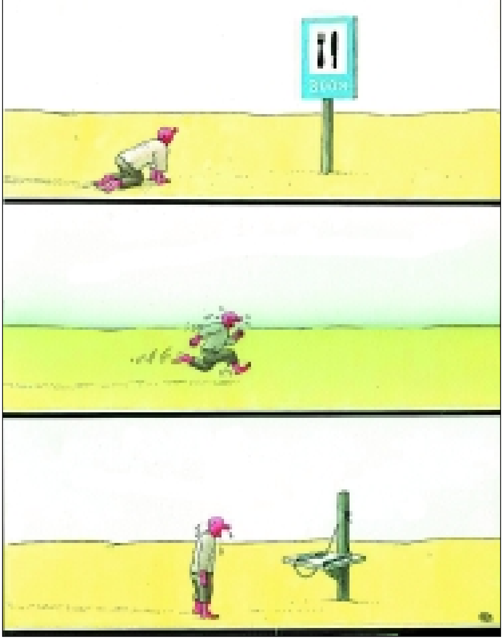
У Березі Рябкової Кістки нарешті наведено жорсткий порядок у приватизаційному процесі. Щоб запобігти усякого роду скандалам та конфліктам, які виникають через розподіл ласих об'єктів, вирішено, що все в країні приватизують дві-три сім'ї.

Олександр ПЕРЛЮК.

ДОШКА ПОШАНИ «КУРЕНЯ»

Закусивши вудила

Мал. Юрія ОЧАКОВСЬКОГО (Ізраїль).

Михайло Чечетов, голова Фонду держмайна:

— Навіть при всіх фантастичних показниках, що демонструє сьогодні уряд, ми сьогодні ще не досягли рівня 90 року, куди ж нам гальмувати? Нам треба пришпорювати коня, наша мета — поставити, і якнайшвидше досягти, добігти до 90 року. А от потім одуматися й рухатися далі.

Від чергового:

— Й от, нарешті, коли ми, пришпоривши коня, досягнемо, добіжимо, доповземо до 90-го року, одумаємося і зрозуміємо, що тепер нам треба самим, закусивши вудила здохлого коня, досягати рівня 1913 року.

Усе природно?

Віктор Янукович, Прем'єр-міністр України:

— Вступ України до НАТО відбудеться природним шляхом...

Від чергового:

— В нас усе так робиться, природно, через одне... Тим більше, на це наше місце і Москва біля себе вказує.

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР

Як у серпні дбаєш — так зимою маєш

9 серпня — Пантелеймона-Паликопа, Палія. Люди цього дня намагалися не звозити снопи з поля, побоюючись, що Паликоп запалить їх блискавкою. А на Закарпатті з цього дня починали брати білі коноплі.

10 серпня — Смоленської ікони Божої матері. Це свято також стосується пожеж. З цього приводу казали: «Палій пале, а Смоленська смаже». Тому, боячись, щоб не погоріли скирди, також намагалися цього дня не працювати.

12 серпня — Івана-воїна. Щоб упізнати злодія, у церкві біля ікони Іванові ставили свічку, перевернуту догори. Якщо вона горітиме, то крадій мучитиметься. А ще з цього дня починали сіяти озимину.

Прикмети серпня

- Якщо хмарно, але бджоли не ховаються до вулика, а продовжують летіти в поле — дощу не буде.
- Якщо бур'яни ростуть дуже високо — зима буде сніжною.
- Багато мурашок — готуйте на гриби козубок.
- Перед дощем реп'ях розкриває свої колючки.
- Хмари «переливають кольори» — на грозу.

Голос України

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- (р) Платні матеріали.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, для підприємств і організацій — 60955.
Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн., для підприємств і організацій — 6,00 грн. на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.
Загальний тираж 159037.
Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
Зам. 3011145. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій
Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Передплата на газету «Голос України» (on-line) за адресою: www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»